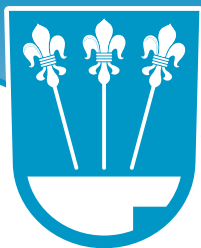

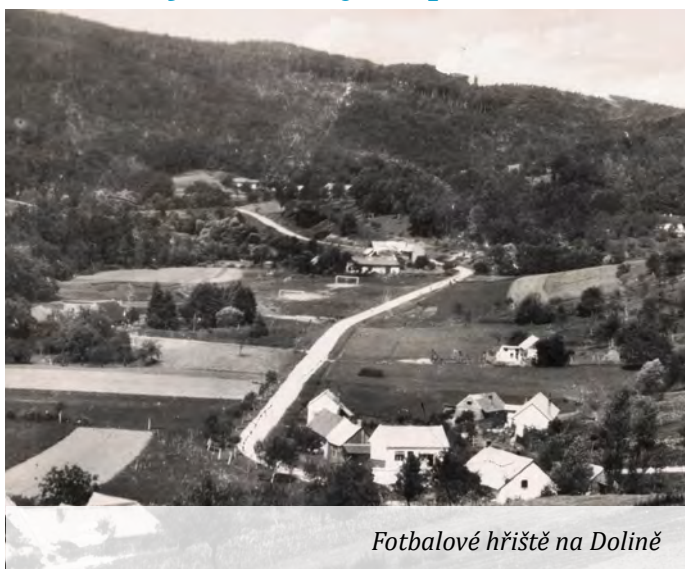
číslo
90

HALENKOVICKÝ ZPRAVODAJ

ČTVRTLETNÍK 2019/2

Setkání fotbalových pamětníků

Fotbalové hřiště na Dolíně

V roce 2019 si připomeneme 100. výročí založení halenkovické pobočky napajedelského Sokola a 80. výročí existence organizovaného fotbalu v Halenkovicích. To je příležitost pro ohlédnutí se za celým obdobím a připomenutí si životů a práce našich předchůdců.

O historii organizovaného sportu v naší obci si mohli zájemci přečíst v knihách o Halenkovicích od pana Zezuly a paní Kašíkové. Autoři v nich pracovali s informacemi z obecní a sokolské kroniky. Jednalo se o faktické informace, které rámcově osvětlovaly vznik a činnost Sokola a pozdější Tělovýchovné jednoty v Halenkovicích.

Díky panu Jindřichu Juřenovi st., kterému se podařilo do dnešních dní přechovat historickou kroniku sokolského konání v Halenkovicích a poskytnout ji panu Antonínu Slaníkovi, byly publikovány zajímavé a čtivé články pro Halenkovický zpravodaj s tematikou historie činnosti Sokola v době první republiky. V té době byla činnost Sokola, kromě tělovýchovné a sportovní, významnou měrou také osvětovou a kulturní.

Vedení TJ Halenkovice na podzim roku 2018 oslovilo pana Slaníka s prosbou o zpracování zajímavých okamžiků fotba-

lového dění. Mělo zájem zejména o vzpomínky pamětníků, kteří by mohli současné generace nechat nahlédnout do činnosti fotbalistů v době mezi polovinou čtyřicátých do začátku sedmdesátých let minulého století.

Sestavením skupiny pamětníků byl pověřen pan Josef Kníchal. Ten navrhl jména bývalých fotbalistů, kteří by se setkání mohli zúčastnit. Pozvání na schůzku ochotně přijali všichni oslovení. Setkání se uskutečnilo ve středu 23. ledna 2019 v domě jednoho z členů výboru TJ Halenkovice. Zúčastnili se jej pánové Josef Strašák, Václav Kašpárek, Vladimír Maňásek, Josef Janeček a Josef Kníchal. Přítomen byl samozřejmě i pan Slaník, který vzpomínkám naslouchal a připravoval si výchozí materiál pro zpracování tématu.

Celé posezení trvalo tři hodiny a jednalo se o velmi příjemnou akci, v rámci které se mezi všechny zúčastněné vrátil duch doby, kdy, nejen pro ně, byl fotbal na jednom z prvních míst v životě. Vzpomínání podpořily i historické fotografie, nad kterými se přítomným vybavilo mnoho událostí a osudů. Velmi zajímavá byla ohlédnutí devadesátiletého pana Strašáka, který za Halenkovice hrával ještě na starém hřišti umístěném na Dolíně u mlýna.

Děkujeme panu Slaníkovi a všem pamětníkům za jejich ochotu a čas.

RJ

Hřiště na Záhumení

**BESEDA S NEJSTARŠÍMI
HALENKOVICKÝMI
FOTBALISTY
PLES SPORTOVců**

**VÁNOČNÍ BESÍDKA
RODIČOVSKÝ PLES
V BARVÁCH
TRIKOLORY**

**MŠ A ZŠ
HALENKOVICE
KNIHOVNA
a další**

Beseda s nejstaršími halenkovickými fotbalisty... to byly příběhy! —

Nejstarší halenkovičtí fotbalisté. Koho si pod tím představíte? V Halenkovících je to jednoduché. Na každém fotbalovém utkání sedí ve své „lůži“, to je na lavičce před budovou šaten. Tam mají svá místa, která jim nikdo jiný neobsadí. Představují nejen věrnost oddílu, ale i spojení s minulostí, kterou si většina ostatních diváků jen těžce vybavuje.

„Sedáváme tu pravidelně. Pro nás je to nejen fotbal, ale i setkání s kamarády, vzpomínání a samozřejmě i posouzení hry. Patří k tomu i pivo a něco z udírny. A taky to, co kdo napálil. Je to pro nás velice příjemné odpoledne. Tak, jak to bývalo, když jsme ještě hráli,“ říká nejstarší pamětník devadesátiletý Josef Strašák. Vzpomínání a vyprávění o nejstarších dobách fotbalu v Halenkovících od přímých účastníků musíme tedy začít právě s nimi. Sešli jsme se jeden lednový večer v příjemně vyhřátém pokoji, nad kávou, něčím na zub, něčím na oživení paměti a na zahřátí. Ale hlavně nad starými fotografiemi a vzpomínkami.

NEJPRVE SI PŘEDSTAVÍME, TAK JAK PAMĚTNÍCI SEDÍ NA SNÍMKU Z TOHOTO SETKÁNÍ – ZLEVA:

Josef Kníchal (ročník 1949) dodnes vášnivý fanda, Ladislav Maňásek (1947) zasloužilý záložník, Josef Strašák (1929) nejstarší pamětník, Václav Kašpárek (1940) také dost pamatuje, Josef Janeček (1946) s pamětí a přehledem nejen o fotbalu.

Mezi nimi sedím já, sice s blokem, ale proud řeči a vzpomínek byl takový, že jej zaznamenal jenom diktafon.

PRVNÍ A NEJVĚTŠÍ POZORNOST UPOUTAL STARÝ SNÍMEK MUŽSTVA.

První komentář? Samozřejmě nejstarší Josef Strašák: „Ano, s nimi jsem se potkal. Se všemi jsem hrával. Už jsou všichni mrtví. Naposledy Pepa Gabrhel předloni. Zbyl jsem jen já, nejstarší. Tonda Kopčil, Masař,“ vzpomínky přerušil Josef Kníchal: „Ty, Jožo, tys měl vlasů, to bylo háro,“ poznamenal, a vzpomínky pokračují. „Jara Gregor, Tonda Sudolský, Pepíček Zapletal, Blabla, Josef Vlachynský, Gabrhel – ten chytal a potom jsem s ním vedl dorost, tam chytal Franta Lochman, odešel na vojnu a po něm chytal Olin Zapletal, ten byl nejlepší – „Stacho“ mu říkali, oženil se a na fotbal s ním jeho paní chodila jako zdravotnice. Gabrhel chytal po něm, byl výborný, ale byl slepý, nosil brýle, vedle Sudolského, Chudárek, učitel, to byl pan fotbalista.“

Vzpomínky se linou jako proud, nedají se zkrotit. Jsou nesouvislé, přeskakují zprava doleva. Je vidět, že byly

v těchto hlavách uloženy po desítky let, a teď se derou ven. Pro dnešní halenkovické fotbalové nadšence k nezaplacení.

Já jen sedím a poslouchám. Těchto pět mužů, kteří mají dohromady neuvěřitelných 383 let, oživují vzpomínky, které jsou až 65 let staré. První ohromení a uvolnění zvolna prchá, tok myšlenek se zmírňuje, takže se můžeme dozvědět o tom, jak se v Halenkovících hrál kdysi fotbal.

JAK VLASTNĚ ZAČAL NA HALENKOVICÍCH FOTBAL?

O vzniku, založení a začátcích fotbalu na Halenkovících toho mnoho nevíme. Jen, že to bylo v roce 1939, tedy před 80 lety. Samozřejmě, nikdo z nich u toho nebyl. A jako mladí kluci, zapálení do fotbalu měli také jiné starosti, než se na to vyptávat. Potvrzují to:

„To si nikdo z nás nepamatuje. Hráli jsme fotbal a záznamy si nikdo nedělal. Škoda.“

Také nevíme, kdo ho zakládal. Mluví se o Bedřichu Kníchalovi, Josefu Marčíkovi, Františku Lachmanovi, Slávek Režný byl ve výboru pokladník. Pozemek pro hřiště Sokolu pronajal mlynář Josef Janeček.

TAKŽE ODKDY JSOU NEJSTARŠÍ VZPOMÍNKY? TY MÁ ZASE JOSEF STRAŠÁK:

„Přišel jsem z vojny, na podzim, bylo mě 24 roků. Na jaro jsem nastoupil.“ Hrál do 30 let, tedy do roku 1959. Nikdo z dalších, co tu jsou, s ním nehrál. Byli tehdy jen dorostenci, nebo žáci.

„To se hrálo ještě na hřišti na Dolině u mlýna. Bez šaten, každý přišel buď v dresu, nebo se převlekl u potoka, věci si složil do komínku (vědí mladí, co nebyli na vojně – co to je a uměli by si tak složit oblečení?), a šel hrát. Balony samozřejmě často končily v potoku. Na to byly připraveny tyče pro jejich vytahování z vody. No a po utkání jsme se v potoku jednoduše umyli. Stejně tak i rozhodčí.“

...A PO UTKÁNÍ?

„Jak skončilo utkání tak celé mužstvo, v čele s harmonikou, to hrál Bedřich Kníchal, hajdy do hospody k Bezloj – z Doliny. Že to je daleko? Ale tak daleko to nebylo. A tam se pojedlo, popilo, vykládalo se, prostě nedělní odpoledne pokračovalo. To nebylo jak dnes odehrát a hajdy pryč! Nebyla televize, auta, nečekaly „kočky“. Byl čas posedět. Dnes se odpíská konec a všeci se rozběhnou dom, za kočkami, k televizi a kdoví co jinde. My, staříci to aj dnes po utkání dodržujeme. Nejdeme hned dom, ale sedneme si společně a odpoledne pokračuje.“ Pro ně to není jen fotbal, ale společenské odpoledne. Jako kdysi.

JAK SE TRÉNOVALO A JAK SE TEHDY SESTAVOVALY SESTAVY?

„Netrénovalo se. Jediná činnost bylo nastoupit na utkání. Franta Kocián napsal ve čtvrtek sestavu a v pátek ji vyvěsil na hospodě U Lhotských – na fasádě, tam co je na rohu ukosené. Každý si to přečetl a nastoupil.“

Vášek Kašpárek dodává: „Franta Kocián byl na vojně na Slovensku, tam se oženil, žena mu umřela, tak se vrátil na Halenkovice jako vdovec. Moja byla sestra s Jarkú

Pokračování na straně 3.

Pokračování ze strany 2.

Brázdovou, byly to šikovné roby, tak se oženil tady. Hrál do 45 roků. První letěl do šatny, hodil na sebe dres, popadl kopačky a místo měl jisté. Nikoho místo sebe nepustil. Když byl potom trenér Josef Marčík, tak ten se chodil dívat v noci na muziku. Koho tam viděl, toho nedal do sestavy.“

Hrálo se v neděli. Kdo chystal hřiště (lajny, praporky) si již nikdo nepamatuje. Dresy se praly u Vycudilíků na Pláňavách. Franta Vycudilík dělal moc do sportu.

JAK TO BYLO S PŘECHODEM NA NOVÉ HŘIŠTĚ NA ZÁHUMENÍ?

To si už pamatují i další a tak se přidává Josef Janeček. „To, že bude potřeba nové hřiště, se vědělo již dlouho. Budovalo se v letech 1954 a 1955. Původně mělo vypadat jinak. Šatny měly být nahoře. Ale pozemky byly soukromé a musely se vykupovat. Pan Pešl to nechtěl prodat kvůli umístění šaten. Tak se musely dát na druhou stranu, jak jsou dnes.“

Vašek Kašpárek vypráví, jak chodili trénovat jako dorostenci na nové hřiště. „Na jedné straně jsme kopali balonem a na druhé straně buldozer ryl. Materiál na šatny se chystal v Moravanu, tam rozebírali staré ubytovny. Stavělo se brigádnicky. Vedoucí stavby byl Jindra Čeleda. Ten za brigády nic nedával. Tak jsem tři roky brigád dělal zadarmo. Ale taky se tam užilo. Jedenkrát jsme žebřem zatáhli jednu svatbu a dostali jsme dva litry slivovice a dvěstě korun. Hned to bylo na brigádě veselejší a v hospodě bylo na guláš,“ vzpomíná.

Na novém hřišti se začalo hrát v roce 1957. Jako první bylo přátelské utkání se Sokolem Spytihněv. V rohu stála bečka piva (to si pamatují všichni), otevření bylo slavnostní. Přechod byl plynulý, bez přestávky. Jeden týden se hrálo na Dolině a za týden na Záhumení. Na Dolině hrál z přítomných jenom Josef Strašák, ostatní až na Záhumení.

S KÝM SE TEHDY HRÁVALO?

Vzpomínají všichni. Ze začátku patřily Halenkovice do okresu Uherské Hradiště a tak se hrála okresní sou-

těž okresu Uherské Hradiště. Kostelany, Košíky, Jankovice, Ořechov byla místa, kde se jezdilo hrát. Později přešly Halenkovice do okresu Zlín (tehdy Gottwaldov) a tak se hrála 3. třída a jezdilo se na Lukov, Vlčkovu, Hvozdnou. Bylo to asi od roku 1960.

„Na utkání se jezdilo normálním linkovým autobusem. Jezdil Tonda Kopčil. Chvilí jezdil s nama i Svazarm. Jožka Hanák se Škodou RTO. S osobníma autama se nejezdilo, nebo jen opravdu výjimečně. Na Halenkovících bylo tehdy jenom pět aut. Macharáček, Bezloja, Blabla, Lhotský měl Olympii (Opel), Horka měl Tudora (Škoda). Tím by se pravidelně jezdit na zápasy venku nedalo,“ doplňuje Ladě Maňásek.

„Žáci, ti jezdili na kolách,“ vzpomíná Josef Janeček. „Do Otrokovic dolů Trestným, tam jsme dostali 20 gólů a jelo se dom, protože jsme nic neuměli,“ doplňuje Josef Kníchal. „Žáky vedl Pepin Gabrhel,“ vzpomíná Ladě Maňásek.

„Ale dostat se mezi žáky, nebylo jednoduché. Otec mě nechtěl pouštět. Měl okno na tu stranu a slyšel tu mluvu, co tam byla. To víte, na fotbalu se nikdy bůhví jak slušně nemluvalo,“ dodává Josef Janeček. „Gabhrel byl u nás párkrát orodovat. Jeho a můj otec byli kamarádi. No a Gabrhel byl můj první trenér žáků. A ten mě napsal na pravé křídlo.“

„S ním jsem potom trénoval dorost. S ním, s Gabrhelem, Kopčilem a Frantů Kociánem,“ vzpomíná Josef Strašák. Franta Kocián je častoval: „Vy cvičíte odzemek nebo co to je?“

Diskuze se krátce stočí na volejbal, který měl s fotbalem mnoho společných hráčů. Ale zase vítězí fotbal.

A CO HRÁČI?

Opět vzpomíná Jožka Strašák. „K dispozici bývalo 15 až 18 hráčů. Nejlepší byl Gracla. Toho jsem dostal na Halenkovice. Aj Pepu Masařa. Gracla měl hrát za Otrokovice, mluvalo se i o Zlíně, ale začal chodit s Ankou Tomašítkovou, tak mu říkám – co blbneš, pod' k nám do Halenkovic. Přišel, neměl nic, tak jsme šli za hospodářem,

Pokračování na straně 4.

Fotbalové družstvo Halenkovice rok cca 1955 hrálo druhou třídu.

Klečící zleva:

Kocián František,
Vlachynský Josef,
Blabla Květoslav,
Zapletal Josef,
Gabhrel Josef

Stojící zleva:

Kopčil Antonín,
Masař Josef,
Strašák Josef,
Gregor Jaroslav,
Chudárek učitel,
Sudolský Antonín

Pokračování ze strany 3.

Slávkem Režným. A on, že taky nic nemá, a že nemá ani peníze. Tak kopačky jsem mu koupil sám za svoje. Byl to pan fotbalista.“

„Pepa Masařů chodil do Zádřinové za Ankú. Přijel vlakem, odehrál utkání a šel tam za nů. Ale potom se neměl večer jak dostat dom do Polešovic. Já jsem měl tehdy Jawu 350, tak přišel za mnú a odvezl jsem ho dom. Šli jsme tam samozřejmě do sklepa, kde jsme se napili. Mosel jsem spat u nich. Ráno jsem ho na motorce vysadil u Fatry a já jsem jel do Otrokovíc. Hned ráno mě volala moja. No, nebylo to jednoduché.“

„Právě Pepu Masařa jsem střídal na pravém křídle,“ dodává Jožka Janeček.

A PO UTKÁNÍ?

„Po utkání na Záhumení se šlo na Pláňavy do hospody. Na hospodě byl Vojta Režný, potom František Kroupa. Ten byl původně ředitel v Jednotě v Hradišti. Ale v 69. roku, jak jsme v hokeji porazili Rusy, tak jezdil v noci autem po Hradišti a troubil. Tak ho hned z Jednoty vyhodili a šel na Halenkovice na hospodu u Lhotských. Byl to velký fanda. Po utkání tam fotbalisti měli zajištěný stůl a Kroupa měl navařený guláš,“ vzpomínají všichni.

Zvolna se přechází na volnou diskuzi. „Veselé příběhy z natáčení“ se sypou z úst všech, jedna přes druhou.

„A někteří hráči byli pěkní prudši,“ vzpomíná Vašek Kašpárek. „Byl jsem na křídle a Tonda Kopčil ve středu. Často mě honil po hřišti, když jsem mu nepřihrál.“ „Ještě jednu a uvidíš!“

Josef Janeček se přidává: „Jako divák stával u branky i bývalý hráč Jožka Kubičík. Já báb – mimo, a on: „ku..a Janečku, jak to hraješ,“ to ještě jsem mu vykal. „Běžte do řiti,“ já na něho a on za mnú na hřiště, utíkám do středu a on – divák, za mnú. Hnal mě přes celé hřiště.“

Jan Kubičík byl hrozný fanda. Stával za brankou a nikdo nemohl stát blízko něho, jak mával rukama. Kdo si na něho, po nějaké nejasné situaci, křičel, že je vůl. „Vůl su, ale gól to byl!“

Byli tu děsiví fandové, jezdili i na utkání ven. Marčík, Ducháč, Sukup, Kubín a předseda MNV Kníchal. Na Hvozdné otec Kníchal strašně řval, rozhodčí ho dal vyvézt. Oni se ale spletli a vyvedli Kubína.

Pepík Kocián pískal dorostence. Cestou na zápas hráli v autobuse karty. Potom na hřišti chtěl vytáhnout žlutou kartu a vytáhl eso pikové.

„Na utkání i ven jezdilo moc fandů. Jezdil jich i celý autobus. Hráli jsme tehdy na Březové. Ta byla tehdy samostatná, teď už je to součást Slušovic. Mirek Válek hlásil roh. Pomezní, že aut. Mirek roh, pomezní zase aut, a Mira dým mu jednu přes hubu, praporek mu vyletěl z ruky. Přiběhl rozhodčí, hlásil: „Máš červenú!“, Jura Kašpárek – zubák: „Komu to hlásíš?“ A „dým“ mu taky jednu a už jsme ho hnali. Půl roku zastavená činnost. Válek, Jura Kašpárek, a já. Půl roku jsme nesměli do fotbalu dělat. Ale neměli jsme brankaře. Najali jsme Jaru Mitáčkovoého ze Sptinova, dělal u bratra Hynka v dřevovýrobě. Hráli jsme na Lhotě, v poločase jsme si mazali nohy a dávali flašku jeden druhému. To byly příběhy...“

Jožka Kníchal taky prozradil, jak se „někdy“ kšeftovalo s výsledky. „Lukov i Vlčková potřebovali body, my jsme byli uprostřed tabulky, tak oba šli za nama, jak jsme hráli na Lukově. Vlčková něco nabídla, ale Lukov víc. Věděl o tom jenom Jura Kašpárek. Hutka a ostatní to nevěděli a létali jak trefení. Vedli jsme 1:0, tak co s tým? Jura, jak šli na něho, tak si lehl na jednu stranu v bráně a báb. Vyrovnali. Ale bylo to pořád ke koncu 1:1. Byl tam tata, tehdy předseda MNV, ten řval, co to hrajeme, on řval dycky, ale tenkrát... Asi pět minut do konce utkání, na Ladu Kadlčíka šel balon a on hlavu do vlastní branky! Tata mně nadával: „Ty blbe, co to děláte?“ a my jsme se chlámali a po utkání hned ke Kroupovi do hospody.“

Byli i další fotbalisté. Třeba Karel Žák, ten dával pořádné rány. Hodně se tehdy jezdilo na turnaje, kdysi v Lubné dal takovou petardu do břevna, že brána se skoro vyvalila, museli přerušit hru a brána se musela spravit.

ULIČNÍ SRANDAMAČE, CO TO BYLO?

„Ale nehrály se jenom utkání jedničky. Pro zábavu se hrály utkání mezi ulicami, takové „srandamače“. Hrálo se na víc místech po dědině, zajímavé zápasy byly v Zápasce na Kržlách. Na rovném plácku, bylo tam aspoň dvacet buků a to se hrálo mezi něma. Balon se odrážel, jak chtěl. To byly takové mužstva – Katernice, Kržle, Pláňavy, Zádřinové a jednomu se říkalo právě Zápasce. Žádná pravidelná soutěž, hrálo se, jak to koho napadlo. Strýc Rapant dycky v hospodě volal: „My kluci z Katernic jsme nejlepší, tak poruč malú,“ dodává s humorem Jožka Kníchal.

Vyprávění pokračuje. Není jen o fotbalu. Vzpomíná se na volejbal, který hrálo mnoho fotbalistů, na divadlo a přirozeně na tehdejší halenkovický život. A tak jsem se dověděl třeba jak správně odvětrat čerstvou slivovici a mnoho dalších věcí důležitých pro život na Halenkovici.

Končíme, ačkoli bychom mohli pokračovat dál. Ale čas je neúprosný. Loučíme se, nejen s tímto setkáním, ale i s dobou, kdy se hrálo jen pro radost a potěšení, kdy jedinou odměnou byl guláš a pivo u Kroupy, kdy po utkání nikdo nespěchal pryč, ale společné posezení bylo přirozeným pokračováním nedělního setkání. Vzpomínání je to příjemné, všichni v jedné „věkové kategorii“, a tak si rozumíme.

Fotbal a život byly skromnější než dnes. Hráči se „kupovali“ za kopačky, pro uznání branky nebyl potřeba video-rozhodčí, ale přesvědčovací síla fandů. Další, čím se liší dnešní fotbal jako součást života tehdy a dnes, nechám na každém, ať se nad tím zamyslí sám.

Teď se jen dívám, jak se, každý se svou holí nebo dvěma, rozcházíme. Venku je tma a mrzne, ale jsem si jist, že v každém je a ještě dlouho bude pocit mládí, o kterém jsme si tu povídali. Nedejte se mýlit, až je příště potkáte. Věk sice mají, ale uvnitř nich je stále mladistvé srdce, jako bylo v době, o které jsme si povídali. Takže: „Příště na shledanou, kluci.“

Myslel jsem si, že tímto setkáním končí. Nekonečilo. Další dějství začalo hned v neděli, kdy u nás zazvonil Ladá Maňásek a v ruce měl starý školní sešit a v něm 50 stránek popsaných před více než 50 lety jeho otcem, který tehdy vedl halenkovické fotbalisty. Ale o tom až někdy příště.

Antonín Slaník

SNĚHOVÁ NADÍLKA BYLA BOHATÁ

Čekání na zimu se letos vyplatilo a milovníci zimních sportů se dočkali bohaté sněhové nadílky. Děti si tak letos užívaly radost z bobování i sáňkování více než minulý rok. Peřiny sněhu jsou pro jednoho potěšením, na druhou stranu však dávají zabrat nejednomu motoristovi.

O stav vozovky III. třídy, která prochází naší obcí, se starají silničáři z Ředitelství silnic Zlínského kraje. Správu pozemních komunikací označených jako místní a zároveň údržbu chodníků má ve své režii Obec Halenkovice. Kromě komunikací, které jsou vyjmuty z údržby, se stará o cca 40 km silnic a chodníků.

Zimní údržbu vozovek v obci zajišťuje firma SM.HA – Jiří Pavelka s. r. o. se svým vybaveným vozovým parkem (traktory s pluhu a sypač). O chodníky, hřbitov a úzké uličky, do kterých velká technika nemá přístup, se starají zaměstnanci obce. Mají k dispozici i malý zahradní traktor na údržbu chodníků. Díky pohotovostní službě, která je zajištěna nepřetržitě také během víkendů a svátků, jsou krizové situace na zasněžených vozovkách a chodnících řešeny v řádu hodin. Kvůli vydatnosti sněhových srážek letos technika zasahovala častěji a mnohdy byly obecní vozovky dříve připraveny na provoz než komunikace ležící mimo katastr naší obce.

Náklady za zimní údržbu místních vozovek a chodníků, včetně částky za posypový materiál, se v letošní sezoně vyšplhaly na necelých 400 000 Kč, spotřebovalo se 70 tun kamínků a půl tuny soli. Posypový materiál odebírá obec od Technických služeb Uherské Hradiště.

„V Halenkovících s takou zimou počítáme, proto je v rozpočtu částka vždy vyšší, a pokud se uspoří, je přesměrována na jarní údržbu,“ uzavírá téma starosta obce Jaromír Blažek.

red

Tříkráloví koledníci i letos přinášeli radost

Letošní tříkrálová sbírka se konala v sobotu 5. ledna. Do ulic našeho města se tentokrát vydala bezmála stovka malých i větších koledníků, které neodradila ani sněhová nadílka. Procházeli dům od domu, aby všem lidem přinesli přání všeho dobrého do nového roku.

Mnoha lidem, zvláště pak těm starým a osamělým, vyloudili nejeden úsměv na tváři a přinesli aspoň trochu radosti v jejich nelehkých životních situacích. Děkujeme všem, kdo naše koledníky mile přijali i těm, kteří svým přispěním do sbírky ukázali, že jim osudy druhých nejsou lhostejné. Občas se však objevují i reakce, které nás dost mrzí. Například na některých sociálních sítích jsme zaznamenali i taková slova, že posíláme děti žebrat a podobně. Těm, kteří si toto myslí, bych rád vzkázal, že tomu tak není. Moc bych vám všem přál vidět rozzářené tvářičky obzvláště našich nejmenších koledníků a jejich nadšené povídání o svých zážitcích z koledy. Radost ze vzájemného obdarování, to je ta pravá podstata a smysl této akce.

Výsledky letošní sbírky najdete v následující tabulce. Podstatná část výnosu zůstane v naší otrokovické Charitě, a tak i díky vám můžeme pomáhat lidem z našeho okolí, kteří se bez pomoci druhých neobejdou. Z výtěžku minulé sbírky jsme například přispěli mladému chlapci na přístroj na vykašlávání, bez kterého nemůže dýchat, rodině, která se ocitla v tíživé situaci jsme finančně i organizačně pomohli s opravou střechy, která byla v havarijním stavu. Letos máme v plánu z výnosu sbírky mj. pořídit klimatizaci na pokojích Charitního domova pro seniory, opravit balkony na budově tohoto domova a rádi také pomůžeme dalším jednotlivým žadatelům o přímou pomoc.

Ještě jednou vyslovuji velké díky všem, kdo se podílejí na přípravách a organizaci sbírky, všem našim koledníkům a jejich vedoucím i všem dárcům, kterým osudy druhých nejsou lhostejné.

Jan Žalčík, pastorační asistent Charity Otrokovice

Výsledky letošní sbírky

Město nebo obec	Počet kasiček	Vykoledováno Kč
Halenkovice	12	60 850
Komárov	2	13 830
Oldřichovice	2	13 400
Spytihněv	12	62 796
Tlumačov	14	58 472
Pohořelice	6	28 629
Napajedla	36	172 517
Žlutava	7	36 458
Otrokovice	31	296 660
Celkem	123	743 612

Tři králové koledovali v zasněžených Halenkovicích

Tříkrálová koleda má velkou moc. Umí otevřít domovy i srdce lidí dobré vůle, umí vykonat dobré skutky a umí pomáhat nezištně těm, kteří pomoc lidí potřebují.

Magickou moc této koledy se rozhodli využít organizátoři Tříkrálové sbírky – Charita ČR a s její pomocí dokázali vybudovat největší dobrovolnickou charitativní akci v České republice. Výtěžek sbírky je určen na pomoc nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším jinak sociálně potřebným skupinám lidí, a to zejména v regionech, ve kterých se sbírka koná.

Tříkrálová sbírka v Halenkovicích probíhá pod záštitou Charity Otrokovice. Historie Tříkrálové sbírky se v Halenkovicích začala psát v roce 2002, kdy se první sbírky zúčastnily 4 skupinky koledníků. Od roku 2003 začal počet skupinek pomalu narůstat.

V letošním roce se do ulic a uliček Halenkovíc vydalo spolu se svým dospělým doprovodem dvanáct skupinek koledníků. Předchozí noční přívál sněhu nám nadělil krásnou zimní sváteční atmosféru a organizátorům akce nejednu vrásku na čele. Ale i letos přinášeli králové na své cestě do našich domů radost i tolik potřebnou životní naději či víru, kterýchžto hodnot je v poslední době jaksi trvalý nedostatek. A také uspokojení z vykonání dobrého skutku. Rozzářené dětské tváře koledníků, bohatá výslužka i velmi štědrý výnos, krásných 60 850 Kč, Tříkrálové sbírky v Halenkovicích svědčí o tom, že to s námi, jako s lidstvem, není zase až tak špatné.

Velké poděkování za přípravu a organizaci celé akce v Halenkovicích patří paní Anně Horkové, stejně tak malým i větším koledníkům, jejich doprovodu a dalším organizátorům Tříkrálové sbírky v Halenkovicích.

RH

Návštěvy u našich seniorů

Vánoční přípravy jsou v plném proudu. Začíná nákupní horečka a shon, i na úřadech je rušno. My si ale vždy uděláme čas, a navštívíme naše bývalé občany v domovech pro seniory, penzionech a domovech pokojného stáří. Každého osobně pozdravíme, předáme malý balíček a dovolí-li to zdraví, prohodíme i pár slov. Společně zavzpomínáme na Halenkovice a na život v nich. Nejraději na to, co je u nás nového. Všem našim milým seniorům jsme předali poslední výtisk našich novin. Zpravodaj jim zasíláme pravidelně a všichni se na něj moc těší.

A tak jsme postupně navštívili naše seniory v Napajedlích, Lukově, Otrokovicích a Pohořelicích. Návštěvy se uskutečnily v úterý 18. prosince. První naše kroky směřovaly do Napajedel na Husovu ulici. Zde jsme se potkali s paní Helenou Režnou, Marií Vojáčkovou, Marií Sklenářkovou, Boženou Režnou, Marií Sýkorovou, Veronikou Kašpárkovou a manželi Annou a Lubomírem Vojtáškovými. Bohužel se nám nepodařilo navštívit paní Marii Režnou, byla v té době v nemocnici, ale balíček a pozdrav jí jistě předala sociální pracovnice.

Už na podzim nás zastihla smutná novina, zemřela paní Ludmila Jablonická, která také bydlela v domově v Napajedlích.

Dále jsme v Otrokovicích doslova překvapili paní Jiřinu Bezlojovou (viz foto), která v listopadu oslavila 95 let. Při příležitosti krásného jubilea jsme jí byli gratulovat, a tak s předvánoční návštěvou asi nepočítala. O to bylo naše shledání milejší. V Lukově už hodnou řádku let žije paní

Josefa Mihálová, a za ní směřovala naše další cesta. Paní Mihálová je stále ležící a do sta let jí zbývají dva roky. I ve vysokém věku a s handicapem se dá žít, pokud je o vás dobře postaráno.

V penzionu v Pohořelicích bydlí pan Pavel Musil. Na návštěvu do jeho bytu se rozjel nový místostarosta Karel Platoš. Pan Musil byl však v tu dobu v nemocnici na lehčí zákrok. Balíček jsme mu předali později a také jsme mu zaslali vánoční přání.

Všem našim seniorům jsme samozřejmě popřáli k nastávajícím vánočním svátkům a do nového roku. Přesto ještě jednou, pevné zdraví a spokojenost přejí Bohdana a Jaromír Blažkovi.

Z jednání zastupitelstva a rady obce

leden 2019
až březen 2019

RO schválila

- výpůjčku části pozemků p. č. 2657/3, 2657/9, 2657/10, 3562/1 a 3562/4 ve vlastnictví obce Halenkovice pro uložení přípojky a vedení vodovodu pro napojení novostavby RD na p. č. 2613/9 pro pana P. Juřenu, Halenkovice.
- dodatek ke smlouvě č. 1 s firmou Ing. Josef Janulík na nový ceník softwarového servisu k programovému systému KEO s platností od 1. 1. 2019.
- smlouvu s firmou Flora servis s.r.o. na opravu a dodávku herních prvků na dětské hřiště u ZŠ za nabídkovou cenu 118 000 Kč.
- nabídku zpracování strategického rozvojového dokumentu obce Halenkovice od Regionální rozvojové agentury Východní Moravy za cenu 27 000 Kč bez DPH.
- v rámci zaslaných nabídek nákup 500 ks PE tašek s potiskem (znak obce) od Ing. Jitky Mlčákové – Marketingové a reklamní služby za cenu 4 550 Kč + DPH.
- na základě výsledků VŘ nákup vozidla Ford Ranger za cenu 720 000 Kč od společnosti WISS Czech s.r.o., na které bude po specifikaci vybavení dodělána nástavba.
- nominaci na ocenění pracovníků ve školství Zl. kraje p. uč. Hanu Huťkovou a postupuje vyřízení nominace ředitelce ZŠ Halenkovice.
- umístění reklamních cedulí s plakátem A1 na sloupy veřejného osvětlení (VO) pro 15. ročník výstavy „Stavíme, bydlíme“ v UH pro firmu Omnis Olomouc a.s.
- servisní smlouvu s firmou Atlas consulting spol. s r. o. na právní informační systém Codexis včetně doplňků GDPR a Obecní samospráva.
- smlouvu o partnerství s městem Otrokovice v rámci projektu „Místní akční plán II. ORP Otrokovice“.
- na základě smlouvy o smlouvě budoucí s E.ON distribuce ze dne 3. 1. 2017 smlouvu o zřízení věcného břemene č. OT-014330047384/004 na stavbu kabel NN, Dědo – Halenkovice.
- výpůjčku pozemku p. č. 3606/1 o výměře 90 m² a p. č. 71/7 o výměře 20 m² pro umístění dočasné stavby (kontejnery) obchod potraavin pro paní A. Kašpárkovou, Halenkovice na dobu 10 let za podmínky – stanovení poplatku za pronájem pozemků ve výši 500 Kč za čtvrtletí za podmínky opravy fasády buněk do 30. 6. 2020, jinak bude poplatek od 1. 7. 2020 navýšen na částku 5 000 Kč za čtvrtletí.
- záměr prodeje nevyužitého vybavení obce v termínu podání nabídek do 29. 5. 2019 do 12:00 hod. Nabídky podávat v zalepených obálkách s nápisem „NEOTVÍRAT – NABÍDKA PRODEJE NEVYUŽITÉHO VYBAVENÍ OBCE HALENKOVICE“. Jedná se o:
 - malotraktor Wisconsin včetně čelního nakladače – min. nabídková cena 300 000 Kč
 - osobní automobil Škoda Fabia – min. nabídková cena 50 000 Kč.
- průjezd Barum Czech Rally Zlín 2019 kata-

strem obce Halenkovice dle předloženého návrhu. Upřesnění podmínek bude dojednáno na pracovní schůzce na MěÚ Otrokovice odb. dopravně-správní.

- nabídku firmy W-střechy s.r.o. na realizaci odpočívadla v Kucharici s nabídkou 203 tis. Kč, a to z důvodu lepších referencí v rámci realizovaných tesařských staveb v obci (střecha OÚ, střecha střelnice) s termínem dokončení do 30. 9. 2019.

- žádost I. Hladilové na bezúplatné poskytnutí prostor sálu KD za účelem organizace bazaru dětského oblečení – březen 2019.

- nabídku firmy Audio Partner s.r.o. na pořízení 3 ks mikrofónů včetně stojanů a kabelů k doplnění aparatury za cenu 17 202 Kč.

- návrh smlouvy s ÚZSVM ze dne 31. 1. 2019, souhlas s realizací stavebního záměru na pozemku p. č. 265/7 – realizace vodovodního řádu v obci Halenkovice.

- nákup nového dataprojektoru, do příští rady budou předloženy cenové nabídky.

- nákup 6 ks košů na psí exkrementy, do příští RO budou předloženy cenové nabídky.

- a nemá výhrady k realizaci přemístění kotelny na LTO firmy Fagus Halenkovice.

- navýšení poplatku za odvoz komunálního odpadu pro právnické osoby o sazbu DPH, a to nádoba 120 l ze stávající ceny 1 500 Kč navýšení o 21 % na 1 815 Kč/rok.

- podpis smlouvy s ÚZSVM na bezúplatný převod pozemků p. č. 78/2 a 79/1 (pod hřbitovem) do vlastnictví obce Halenkovice.

- nabídku pana Bronislava Langeru na zbudování skladu pod schodištěm na sále KD ze sádrokartonu za cenu 33 526 Kč.

- zpracování PD na rekonstrukci bytu na hasičské zbrojnici, budou osloveny firmy pro podání nabídek.

- záměr odkoupení septiku u bytovky na Dolině pro zbudování požární nádrže pro plánovaný areál technického zázemí v Lipových.

- oslovení majitele pozemků pod tenisovým kurtem na Dolině – možnost odkoupení.

- pozvánku a program na II. a III. zasedání ZO Halenkovice.

- svolání mimořádného zasedání ZO z důvodu nutnosti úpravy rozpočtu v rámci realizace projektu rekonstrukce učebny fyziky ZŠ Halenkovice.

- dodavatele na nákup 6 ks košů na psí exkrementy, a to firmy Elkoplast Zlín s nejnižší nabídkou 2 196 Kč/ks + sáčky.

- zaslání odpovědi panu Vavrušovi na jeho dopis k zamítnuté žádosti na připojení ke kanalizaci z důvodu, že přípojka kanalizace není dle PD.

- nákup skleněných dárkových souprav na košť slivovice, pro partnery a na odměny.

- nabídku p. Dufka na zpracování projektové dokumentace na osvětlení Plánavy – Dolina za cenu 27 tis. Kč.

- účetní uzávěrku ZŠ a MŠ Halenkovice za rok 2018.

- nákup 100 ks reklamních per s potiskem +

100 ks zdarma.

- smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene, s E. ON Distribuce č. 1030049471/002 na vedení kabelu NN, Arcibiskupství Halenkovice.

RO projednala

- výběrové řízení (VŘ) na dodávku vozidla pro Sbor dobrovolných hasičů (SDH) Halenkovice dle požadavků SDH: výkon min. 150k, pohon 4x4, dvojkabina, homologace na vozidlo pro SDH.

1. Ford Ranger – cena 720 000 Kč – má homologaci, cena včetně homologace, WISS Czech s.r.o.

2. ISUZU D-max – cena 658 000 Kč – nemá homologaci pro SDH + 100 000 Kč – celkem 758 000 Kč, UH CAR s.r.o.

3. VW Amarok – cena 850 026 Kč – nemá homologaci pro SDH + 100 000 Kč – celkem 950 026 Kč, EURO CAR Zlín s.r.o.

4. Toyota HILUX – cena 861 520 Kč – nemá homologaci pro SDH + 100 000 Kč – celkem 961 520 Kč, T-Motor Zlín s.r.o.

Na základě výsledků VŘ doporučuje nákup vozidla Ford Ranger za cenu 720 000 Kč od společnosti WISS Czech s. r. o., na které bude po specifikaci vybavení dodělána nástavba.

- a postupuje žádost pana Jindřicha Juřeny na změnu územního plánu (ÚP) pořizovateli ÚP Městskému úřadu Otrokovice odb. územního rozvoje k vyjádření.

- a předkládá zastupitelstvu obce (ZO) rozpočtové opatření 5/ZO/2018 a 1/ZO/2019 ke schválení.

- se zástupci TJ Halenkovice panem Kedrušem, Sudolským a Janečkem otázky, které vzešly z jednáním ZO, a to upřesnění žádosti o dotace na rok 2019 – rozepsat částky a jejich použití, dále oslavy TJ – průběh a použití finančních prostředků a investice do opravy hřiště TJ – navržena realizace chodníků na východní straně a vedení vodovodu a elektřiny k budově šaten.

- a vrátila k přepracování smlouvu s E.ON na vedení kabelu NN, Arcibiskupství, a to částku za uložení vedení sítí dle platného ceníku 100 Kč/bm.

- žádost E. Kurtinové na dotaci na studny a postupuje ji ZO ke schválení.

- stížnost paní Mikešové na pobíhající psy a schválila předání stížnosti na přestupkové oddělení MěÚ Napajedla.

- smlouvy na smyčku vedení nízkého napětí (NN), Janík a přípojka Režný, Halenkovice 650 předložené firmou Perfect a zasílá je k doplnění podmínek.

RO neschválila

- žádost Gymnázia Kroměříž o sponzorský dar do tomboly školního plesu.

Pokračování na straně 9.

Z jednání zastupitelstva a rady obce

Pokračování ze strany 8.

- uzavření smlouvy s panem M. Vavrušou na odvádění odpadních vod. Stavba není zatím zkolaudována a přípojka kanalizace není provedena dle projektové dokumentace (PD), je šetřeno stavebním úřadem Napajedla.
- žádost firmy Impuls elektro s.r.o. na vyjádření k PD, přípojka kabel NN, Arcibiskupství Halenkovice, realizace dle PD.

ZO vzalo na vědomí

- zprávu o plnění usnesení z minulého zasedání ZO.
- zprávu o činnosti rady obce za uplynulé období.

ZO schválilo

- úpravu rozpočtu – rozpočtové opatření č. 05/ZO/2018.
- úpravu rozpočtu – rozpočtové opatření č. 01/ZO/2019.
- nákup pozemků pod místní komunikací na Dolině u koliby, p. č. 2219/1 v k. ú. Halenkovice o výměře 333 m².
- udělení dotace formou veřejnoprávní smlouvy na rok 2019 dle podmínek pro:
 - Klub biatlonu Halenkovice, IČ: 65792114, ve výši 80 000 Kč
 - Domov pro seniory Napajedla, IČ: 70850976, ve výši 100 000 Kč

leden 2019
až březen 2019

- TJ Halenkovice, IČ: 44005300, ve výši 90 000 Kč a 50 000 Kč
- Římskokatolická farnost Halenkovice, IČ: 48471623, ve výši 150 000 Kč
- strategický rozvojový dokument Obce Halenkovice na období 2019–2020 v doplněném znění.
- dofinancování vícenákladů z rozpočtu obce v rámci realizace projektu „Modernizace učebny fyziky a chemie, ZŠ Halenkovice“.

ROZHOVOR S NOVÝM MÍSTOSTAROSTOU

Požádali jsme pana Karla Platoše, aby se s námi podělil o své prozatímní zkušenosti nabyté z pozice místostarosty.

Nejprve nahlédneme do Vašeho soukromí. Jaký je Váš vztah k Halenkovici?

„Do obce Halenkovice jsem se přistěhoval zhruba před deseti lety s manželkou a dvěma dětmi, které zde nastoupily rovněž do základní školy. Obec Halenkovice jsme si zvolili zejména proto, že jsem zde pracovníčně působil jako policista Policie České republiky, Obvodní oddělení Napajedla a lidé v této obci byli ve většině případů ochotní a vstřícní. Poté jsem nastoupil do veřejné správy a zde jsem vykonával funkci referenta na Městském úřadě v Otrokovicích.“

Stal jste se historicky prvním „uvolněným“ místostarostou naší obce. Co Vás vedlo k přijetí této pozice?

„V loňském roce jsem přijal nabídku kandidovat za místní sdružení Iniciativa občanů Halenkovice. Díky uděleným hlasům jsem se stal zastupitelem obce Halenkovice. Následným tzv. povolebním jednáním jsem obdržel nabídku stát se místostarostou obce. Bylo to pro mne velice nečekané, nicméně jsem usoudil, že tuto důvěru bych nechtěl zklamat.“

Po zvážení jsem tuto nabídku přijal, i když mé dosavadní působení v Otrokovicích bylo pro mne velice příjemné, v dobrém kolektivu, pod řízením zkušené vedoucí. Toto mé rozhodnutí bylo také podpořeno rozhodnutím dosavadního starosty, pana Jaromíra Blažka přehodnotit své předcházející sdělení a pokračovat ve funkci starosty na další volební období. Je vždycky snazší pracovat s někým, kdo má předcházející

zkušenosti a také, jak bylo po volbách potvrzeno, má velkou důvěru občanů.“

Jaké jsou Vaše první zkušenosti ve funkci místostarosty?

„Od prvního dne nástupu na nové místo jsem se začal postupně seznamovat jak s pracovníky obecního úřadu, naštěstí jsem většinu již znal, tak zejména s lidmi, kteří spolupracují s obcí, a to ve všech potřebných odvětvích. Také jsem se seznámil s tím, jaká různorodá činnost je vykonávána na obci, zejména z pozice starosty. Práci starosty bych možná přenesl do terminologie sportu, třeba fotbalu. Vyžaduje se po něm, aby byl dobrý hráč, trenér, masér, zdravotník, činovník a buh ví co ještě. Málokdo z nás si ovšem uvědomuje, že se pořád jedná o jednoho člověka.“

Rozhodnutí, mít ve vzrůstající obci dvě osoby na plný úvazek, tedy dva uvolněné členy zastupitelstva, vychází z náročnosti postavení starosty a z vývoje doby. Mohu říci, že za těch několik měsíců, co jsem se setkal na různých jednáních s jinými starosty, jsem cítil, a v několika případech mi to bylo dokonce i sděleno, že toto rozhodnutí nám každý z nich závidí, a každý starosta by byl rád, kdyby i u nich v obci mohl mít rovněž starosta u sebe svého zástupce. Myslím samozřejmě obce s přibližně stejným počtem obyvatel.“

Co Vás nejvíce trápí?

„Během těch pár měsíců, co jsem ve funkci, jsem zjistil, jak časově zdoluhavé je udělat nějaký projekt či jiné zlepšení pro občany v obci. Dalo by se říci, že od myšlenky něco zrealizovat až po dokončení, trvá kvůli administrativě a také nedostatku odborníků ne měsíce, ale spíše roky. V dosavadním

působení jsem se nikdy tak dlouho tzv. „jednou věcí“ nezabýval. Vždy bylo vše daleko dříve vyřešené, když vypustím soudní řízení. Je to pro mne negativní zkušenost. Proto vím, že lidé v obci s dotazem, kdy to bude uděláno, nikdy nedostanou konkrétní odpověď, neboť to není na starostovi, místostarostovi nebo někom jiném z obce, většinou to závisí na práci nebo rozhodnutí jiné odpovědné osoby.“

Nastíníte čtenářům, co Vás čeká na poli Vašeho působení v nejbližších dnech?

„Mohu říci, že máme jako vedení obce v plánu dovést realizaci několika významných projektů do vítězného konce, ovšem nebude to hned a musíme být trpěliví. O konkrétních záměrech byli obyvatelé informováni na zasedáních zastupitelstva obce.“

Ještě jednou všem děkuji za důvěru v mé zvolení a přeji všem hodně zdraví, životní pohody a štěstí v jejich životě.“

Děkujeme za rozhovor:

Redakce Halenkovického zpravodaje

TAK JSME OBČANÉ HALENKOVIC!

Část poslední – Rodák nebo náplava? – OBČAN!!

Posuneme se v čase opět, tentokrát o neuvěřitelných více než třicet let a jsme v tu ránu v současnosti. Všechno se změnilo. Svět, stát i Halenkovice. Hlavně jsme se změnili my. Určitě jsme zestárlí a jestli i zmoudřeli, to nevím. Jsme občané Halenkovic.

Trvalo to drahý počet roků a začalo to vlastně tehdy, když jsme udělali to (ne)šťastné rozhodnutí mít místo romantické, ale již zcela nepraktické chaloupky něco, v čem se dá trvale žít. Nešťastné v tom, že jsme vědomě zrušili původně rekreační místo a nahradili jej tím, co polyká čas, sílu a peníze. A šťastné bylo v očekávání výsledku – rodinného domku v Halenkovicích. Ten byl zatím jen jako světýlko na konci velice dlouhého tunelu.

Tím jsme vlastně připustili, že do Halenkovic přesídlíme natrvalo. Tehdy jsme tento důsledek brali na lehkou váhu, protože nejdůležitější a nejnáročnější bylo všechno, co se týkalo přerodu staré chaloupky na moderní domek. Nestálo říct „abakadabra“, ale následovala řada roků tvrdé práce. Nezapomeňme, že na začátku devadesátých let bylo „stavění na klíč“ teprve v plenkách a slovní spojení – developerská výstavba – ještě nebylo vynalezeno.

S plány nebyl problém. Fantazii jsem měl vždy velikou, na papír ji přenesl známý architekt, ale to bylo všechno. Kvalifikace vrchní sestry a výzkumného chemika jsou sice vynikající, ale pro zcela jiná místa. Pro stavbu domku to není to pravé ořechové.

Jak zajistit někoho, kdo to umí? Před sebou jsme měli nezdařený příklad souseda z paneláku, který si při přestavbě chalupy vozil své známé zedníky z Holešova. Přivezl je, pojedli, popili, povyprávěli, a protože to nevypadalo, že přestane pršet, tak je zase odvezl. A nestalo se to jedenkrát. Proto jsme se rozhodli využít, pokud možno, služby místních řemeslníků. Ale jak, když jsme žádného z nich neznali? A zde se nám natrvalo do mysli zapsala zlatým písmem, nebo vlastně zlatým selským rozumem, babička Kubičková, vynikající znalkyně místních lidí. Mluvili jsme s ní o našem problému, požádali o pomoc a navrhli jedno jméno.

„Ne, ne,“ odpověděla rázně: „Nedávno jsem ho viděla, jak na ležení vzal do ruky plnou flašku piva a na jeden ráz ji vypil. To nebude dobrý řemeslník.“

Byli jsme zklamáni, a dost jsme nechápali její přístup k „lustraci“ řemeslníků. Ale vzápětí nám dala vlastní tip.

„Na Pláňavách bydlí Jarek, je šikovný, viděla jsem ho, jak našim mladým stavěl v chatě na Chobotově krb. Je mladý, má tři kluky, ten bude potřebovat mít práci někde blízko. A peníze bude pro takovou rodinu taky potřebovat.“

Byla to rada jako z ryzího zlata, lepší jsme nikdy nedostali. Jarek je pracovitý, znalý – občas nás i usměrnil v našich fantaziích, peníze taky potřeboval, zvlášť když ke třem synům přibyla ještě dcera. Jako v pohádce, ještě o ní bude řeč. Spolupráci s ním nepočítáme na roky, ale na desetiletí, i když dnes už místo stavby chalup, na to jsou mladší, tvoří sochy.

A přes Jarka jsme se dostali k ostatním. Ale tím to nekončilo. Dostalo se i na větší „projekty“. Dodnes mnozí vzpomínají na elegantní řešení naší velké noční můry – jak zbourat a zlikvidovat bývalou hájenku číslo 17, která se také ocitla v našem majetku. Byla v dezolátním stavu, a navíc byla velká a různorodého odpadu z ní bylo hrůza. Ovšem stačilo se o tomto problému zmínit sousedovi (ano, sousedovi – vzpomínáte na význam tohoto slova při mém prvním poznávání Halenkovice?), veliteli hasičů a jedno sobotní ráno cvičila kolem čísla 17 celá jednotka místních dobrovolných hasičů s nákladními auty a traktorem s vlekm. Víc jich prý nebylo ani na hasičském plese. Asi chtěli osobně poznat toho exota, co chtěl zkulturnit zbytek hájenky a „verkštat“ na Pláňavách na domek se zahradou. Ale ještě před tím přiběhla babička Holásková s nějakým pokrouceným kusem železa v ruce a se slovy: „Tady máte es-hák! Jak byste vytahovali z trámů krováky?“

Ukázalo se, co všechno hasiči umí. Tam, kde ještě ráno byla hrozivá zřícenina, byla odpoledne rovina jak pro taneční parket a hasiči v kavárně hasili žízeň a pořádali guláš. O tom, jak byli všichni spokojeni, je zbytečné psát. A já už vím, co to je S-hák a co to jsou krováky.

Naše rozhodnutí spolupracovat s místními bylo opravdu dobré. Nejen, že jsme si zjednodušili problémy se zajišťováním lidí, ale vlastně tímto jsme se pomalu pokoušeli seznámit se s obyvateli Halenkovic, zatím hlavně se sousedy a řemeslníky.

Seznamování to bylo jen sporadické, vždyť jsme stále bydleli v Gottwaldově, vlastně později ve Zlíně. Kromě tvrdé a nekonečné práce jej doprovázela i celá řada „veselých příběhů z natáčení“.

Jeden hasičský: „Súsede, šak su u hasičů snát' od pěti roků. Ale eště sem nezažil aby, dyž sme přijeli, měli ten barák, co hořel vyklizený tak, že odněsli aj lustry.“

Další od řidiče domácího supertraktoru s vlekm: „Že sem píl? So sa staráte, súsede. Řidičák mně vzít nemožu, šak žádny nemám!“

Do třetice, řekli bychom z dámské šatny: „Ten můj přišel včera dom pěkně zkárovaný, potkal ty svoje kamarády. Ale večer bude zas určitě otravovat. Zbytečně!“ Tento jsem silně jazykově upravil, originál je sice až vášnivě zvukomalebný, ale nedá se dát na papír ani po desáté hodině večer.

A tak jsme začali pomalu pronikat do hlubin halenkovické duše. Naše omezená znalost místních lidí trvala dlouhé roky

Pokračování na straně 11.

Pokračování ze strany 10.

a nezměnila se ani později, když dcera dospěla, založila vlastní rodinu a my jsme změnili trvalé bydliště ze Zlína do nového domku na Halenkovicích.

Jacípak občané, když ráno v pět hodin nasednete do auta, a vrátíte se z práce až k večeru. Přes sobotu, neděli a každý volný den něco kutáte v domku nebo na zahradě a v pondělí znovu do práce. Pozorovali jsme ale, že pro stále větší a větší okolí nejsme cizí. Lidé poctivě dodržovali starou zásadu, že na vesnici by se měli všichni znát. Jenom nám to dělalo potíže, které trvají do dneška. Stále mě zná víc lidí, než jich znám já.

Jsou to většinou rodáci. A rodákem se musí každý narodit, nebo tam být přesazen v dětském věku. Už zmíněné složité příbuzenské vztahy, kde všichni jsou příbuzní všech, se nemůžete jako dospělý naučit, do toho se musíte narodit, prožít dětství a poznávat je jak při dětských hrách, při návštěvě školy a po celý zbytek života. I kdybych všechny obyvatele Halenkovic znal jménem, byl by to jen seznam, bez rodin, příbuzných, jejich historie a dalších, často důvěrných, ale veřejně i neveřejně známých vztahů.

A pomalu, vlastně náhodně, jsme se sami začali účastnit i činností nesouvisějících s námi a naším bydlením. Shodou okolností to bylo v době, kdy jsme zahájili život v plném důchodu. V klubu seniorů se dověděli o mém pobytu v Japonsku, a přestože to bylo před dost dlouhou dobou, dva podvečery jsem o tom seniorům vyprávěl. A zdálo se, že je to i zajímavá. Činnost klubu se mi zdála zajímavá, občerstvení příjemné, tak jsem se stal pravidelným účastníkem.

Nad přísálím kulturního domu, kde se schází senioři, je obecní knihovna, a tak jsem se vrátil ke svému velkému koníčku z mládí – četbě. Knihovna sice není velká (tedy jak pro koho), ale byl jsem seznámen s možností zajišťovat knihy i z větších knihoven v Napajedlech nebo ve Zlíně. Hojně knihovnu využívám, protože doma ji mám již přeplněnou a také proto, že kupovat nové knihy je dnes, zvláště pro seniory obzvláště drahý koníček.

Mít domek na venkově je sice snem většiny lidí, ale život v bytě ve městě a v domku na vesnici je jako nebe a dudy. Noví „vesničané“ jsou zaskočení nejen starostmi kolem bydlení, ale i zcela jinými zvyky a možnostmi.

První rozdíl je ve vztahu se sousedy. Přestože se o panelákových sídlištích říká, že to jsou králikárny, stroje na bydlení a kdovíjak jinak, lidé v nich mají málo příležitostí k seznámení. Už jsem psal, že jsem znal souseda v paneláku jen podle toho, že mu vrzaly postele v ložnici. A tak, přestože se o bydlení v panelácích píše jako o kolektivním bydlení a bydlení v domcích je chápáno jako individuální bydlení, skutečnost je zcela opačná. Vždyť kolikrát už našli v panelákovém bytě nebožtíka třeba až po několika měsících, přestože sousedé bydleli hned za panelem. Nikomu nechyběl, nikdo ho nepotřeboval. Naproti tomu nám několikrát po příjezdu na Halenkovice hlásil soused, že se nás někdo pokoušel navštívit. Protože nikdo nebyl doma, tak odešel. Jeho štěstí, protože kdyby jen naznačil, že se dostane dovnitř násilím, tak soused měl už nachystáno hlasité varování, v ruce telefon s číslem na policii a v záloze ještě velkého psa. Tak řekněte sami, které bydlení je kolektivní a které individuální.

A specifika života na vesnici pro nového obyvatele pokračují. Všichni (dobří) rodáci jsou přirozeně velmi soudržní, vždyť

se znají po celý život, a těžce mezi sebe cizí lidi přijímají. Nemusí to být zlý úmysl. I mně se párkrát stalo, že jsem musel odejít z velmi zajímavé besedy seniorů, protože nad fotografiemi přešla diskuze na podrobnosti a historii částí obce a lidí, které jsem vůbec neznal a nic mi neříkaly. A přitom právě Halenkovice jsou zajímavé i pro nové obyvatele pro svou rozlohu a pestrost místních částí.

A hledat své místo v této společnosti, je pro nováčka opravdu někdy těžké. Vztah k novým občanům je to nejsložitější. Jen málo lidí má dar empatie, to je schopnosti vcítit se do situace druhého. Jestli se někomu stane, že narazí několikrát, může se stáhnout do sebe a stane se nechtěnou náplavou.

Toto škaredé slovo se k nám rozšířilo z Prahy :), kde se tak označují lidé, kteří se do Prahy přistěhovali z venkova, což je pro Pražáky celý zbytek republiky a dívají se na ně spatra.

Velmi často se spojuje s termínem satelit, to je částí měst ale v poslední době i vesnic, které byly vystaveny jako celek, obvykle s minimálním dalším vybavením, nebo vybavením, které jej činí nezávislým na mateřské obci. U obyvatel satelitů se nedá ani předpokládat, že by se znali, nebo dokonce spolupracovali se zbytkem obce, což je u vesnic normální.

Uvádí se, že hranicí mezi vesnicí a městem je velikost asi 3 000 obyvatel. Takže Halenkovice mají před sebou ještě dost dlouhou vesnickou budoucnost. Jen pro zajímavost, víte že slavný aténský politik Perikles prý znal osobně všechny obyvatele Atén?

Zařazování do nové komunity je samozřejmě individuální proces, který probíhá u každého jinak. To, co jsem tu popsal platí jen pro nás. Jinak bude probíhat u mladého člověka, jinak u staršího, který má už svůj styl života. Mladý člověk se může zařadit rychle a bez problémů, ale starší lidé, kterým schází průbojnost mládí, to mají obtížné a někdy mohou končit i v osamění.

Halenkovice se mezitím staly žádanou obcí. Lákové je na nich to, že zde není ruch hlavních cest, domky jsou valašsky roztroušené, a ne sevřené jako na Slovácku nebo na Hané, množ-

Pokračování na straně 12.

Pokračování ze strany 11.

ství zahrad, tradice v ovocnářství (Plánavy, vinohrádky), příroda, blízkost průmyslových Otrokovic a Napajedel, historického a kulturního Uherského Hradiště, univerzitního Zlína. Výhody, které jsou pro místní samozřejmostí. Halenkovice již nejsou odstrčenou obcí, která nikoho nezajímá, obcí, která je v zimě dostupná jen na lyžích, obcí, kde se rohlíky vozí až v poledne, obcí, jak jsem ji poznal před čtyřiceti lety, kdy vlastně začala naše cesta k halenkovskému občanství.

Samy Halenkovice se za tu dobu změnily, i život v nich. Ráno nás nebudí sousedův kohout, ale auta, před hospodou už nejsou v létě postavené kosy a hrábě (ani hospoda už tam není), před domky nerostou hrušně, ale tůje (nejen proto, že se hrušně a tůje nesnášejí). Soused, který mě kdysi přesvědčoval, že z trávy, kterou znehodnotím sekačkou bych vykrmil ročně 30 králíků, tak ten má již druhou sekačku a králíky chodíme oba kupovat do supermarketů. A kozlátko, které kdysi obdivovala dcera u Kubičků, by se tu asi již těžko hledalo. A nedostatek vody v uličním vodovodu, který byl vždy, když byl kvas vykvašený, teď bývá počátkem léta, když se napouštějí bazény. I tak vypadá pokrok.

Když jsem tvořil tyto zápisky, jsem zjistil, že i my máme rodinné vazby na Halenkovice. Dokonce z více stran. Nevěříte? Tak tedy:

První – Mám staršího bratra Josefa, co má manželku Boženu, která měla matku Ludmilu. Ta měla sestru Boženu a ta měla dvě dcery. Obě bydlely i se svými rodinami vedle sebe ve Zlámanci, ale Růžena, dlouholetá halenkovická poštačka už není mezi námi.

Druhá – Mám starší sestru Ludmilu, která má dceru Jarmilu a ta má dceru Kateřinu. A ta Kačka sice bláto nemačká, ale má přítele Petra a ten má bratra, který je kamarád Jany z Plánav. No, vidíte že se na ni dostalo. To bylo strachu, že jsem na Janičku zapomněl. To nejde. A nejenom na ni.

A ještě něco pro rodáky: „No, museli jste ho znát. Nebyl sice zdejší, pocházel od Míkovic nebo tam někde, ale chodil s tou od vás. Nikdo jim to nepřál. Doma mu otec nadával do parchantů, tak odešel do Ostravy a tam celý život zedničil. Oba se ale dali dohromady, to už byli vdovec a vdova. A zbytek života prožili spolu tady na Halenkovících. Skoro dvacet let.“

Víte, o koho jde? Když ne, tak se pořád musíte učit. Vždyť Halenkovice, to je živý encyklopedie. Jen mít otevřené oči, uši i mozek. A to, jestli jsme nebo nejsme rodáci, občané, nebo co jiného je vlastně vedlejší. Všichni jsme lidé, každý jsme jiný, a to je na tom to nejkrásnější. Jaký by to byl nudný svět i Halenkovice, kdyby byli všichni stejní. No, jen si to představte – brrr, tam bych nechtěl žít.

Poznámka nakonec.

Pár dní potom, co vyšel Halenkovický zpravodaj (č. 88), mně telefonovala bývalá spolužačka Jana, původem ze Spytihněvi. Vzpomněla si, co říkala její maminka: „Halenkovice, tam jsou domky pěkně v zahradách, lesy, louky kolem, jeden druhému nevidí do světnice. Tady, ve Spytihněvi, jsou domky nalepené jeden na druhý, lidi si vidí do talíře, každý ví, co druhý dělá. Tady je starých panen. V Halenkovících nejsou žádné.“

A to je už opravdu všechno.

Antonín Slaník

NAPOSLEDY PRVNÍ ANEK DSKOTÉKA OČIMA DEVÁŤÁKŮ

Jako každý rok i letos jsme se zúčastnili taneční soutěže, která je spojena s „Diskotékou“.

Ačkoli byl pro nás letošní ročník obtížnější, neboť jsme mezitím nacvičovali „Předtančení“ na Rodičovský ples, přesto jsme měli velkou motivaci vytvořit jakýsi průřez všemi předešlými léty, a zároveň jsme chtěli zavzpomínat si na předchozí vystoupení. Tomuto jsme dostali svým letošním vystoupením tak, že jsme propojili ukázky ze všech minulých tanečních kreací a zkombinovali je v nové vystoupení, které jsme doplnili novou písničkou, na kterou nakonec zatančili i kluci. Přestože jsme konečnou verzi pilovali ještě deset minut před zahájením diskotéky, přálo nám štěstí a vyhráli jsme 1. místo. To nám umožnilo, abychom již bez stresu a s opravdovým nadšením odtančili náš poslední tanec.

Žáci devátého ročníku

Taneční vystoupení žáků VI. třídy

Parquet zaplnili žáci V. třídy

PRINCOVÉ JSOU

V sobotu 9. února 2019 ve 14 hodin obsadily kulturní dům v Halenkovicích opět karnevalové masky. Konal se zde totiž další ročník dětského karnevalu, tentokrát inspirovaný televizní pohádkou „Princové jsou na draka“.

Pohádkové bytosti a jiná stvoření čekala spousta aktivit, které byly součástí nabitého programu. Karneval zahájilo taneční vystoupení děvčat ze třetí třídy: Alžbětky Palúchové, Helenky Hrubanové, Verunky Zdráhalové, Domči Juřenové a Elenky Vyklické. Pak už byl čas na představení masek panu králi a pár písniček na rozproudění krve. To přerušil příchod Hlaváčka – vyslance draka šestnáctihlavého, který přišel krále informovat o tom, že drak si žádá princeznu Lenku. Letos poprvé se po boku maminky moderování ujala Zuzka Pavelková a šlo jí to výborně.

Cíl tohoto odpoledne pro masky tím byl jasný, musí princeznu ubránit před drakem. Na této cestě je čekalo pět součástí, se kterými jim pomáhali také rodiče. Jako první trakaře, následně nošení cihel na stavbu, stavění zdi s princeznou a Honzou, opičí dráha a trefování draka, a nakonec oblíbené ježdění ve vozících. Mezi soutěžemi a tančením byl prostor pro další vystoupení, a to holek Magnatik FUN z DDM Matýsek z Napajedel pod vedením Magdalény Vopatřilové. Na karnevalu se po uskutečnění všech soutěží a splnění všech úkolů opět objevil Hlaváček s tím, že si jde pro princeznu. Stejně jako v pohádce však bystrý Martin v podání Terezy Bieberlové zazpíval společně s dětmi písničku „Statistika nuda je“, čím Hlaváčka vystrašil, a tím princeznu ochránil před drakem, a tak mohla být svatba princezny s Honzou. Během celého odpoledne si děti mohly jít odpočinout a něco hezkého si vyrobit do přísálí a nachystaných dílniček. V dílničce DDM Sluníčka Otrokovice na malé tvůrce čekali fantastičtí dráčci. V prostoru dílniček si taky mohly nechat namalovat něco hezkého na obličej. Po celou dobu karnevalu byl otevřený bufet s drobným občerstvením a nápoji. Pořadatelé děkují za hojnou účast na letošním karnevale.

Po karnevale přišla na řadu diskotéka pro žáky páté až deváté třídy ZŠ Halenkovice, jejíž součástí byla jako již tradičně taneční soutěž.

Diskotéku zahájila o půl sedmé taneční skupina Magnatik TOP z DDM Matýsek Napajedla. Pak už následovala soutěž,

které se letos zúčastnili žáci 5., 6. a 9. třídy, kteří za účast dostali kupon na nealkoholický míchaný drink. Po odtančení všech tří sestav, za kterými byla vidět velká píle, úsilí a hodiny tréninku, bylo zahájeno hlasování a odstartovala volná zábava. Výherce taneční soutěže přišel vyhlásit předseda SRPŠ Michal Kubičík. Třetí a druhé místo obsadili žáci šesté a páté třídy a vytančili si tak krásné dorty. První místo a 3000 Kč od SRPŠ vyhrála 9. třída, která se aktivně zúčastnila všech konaných diskoték. O půl deváté přerušili na krátkou chvíli volnou zábavu žáci 7. a 8. třídy, kteří se nezúčastnili taneční soutěže, a proto si pro ostatní připravili hry, a to Mrkanou a Židličkovanou. Všem tanečníkům děkujeme za účast a gratulujeme k výhrám.

Veja

PLES SPORTOVČŮ

Už po šesté měli halenkovičtí i přespolní možnost oddechnout si od předvánočního stresu na Plese sportovců, který pořádá TJ Halenkovice.

Letošní ročník vsadil na osvědčený recept. Část večera byla zaplněna vstupy, část večera se hosté bavili sami a dlužno podotknout, že se jim to dařilo velice pěkně. To všechno se odehrálo 15. prosince 2018 v halenkovickém kulturním domě.

Celým večerem v roli moderátora provázel předseda TJ Halenkovice, pan **Radek Kedruš**. Opět byla připravena ruličková tombola, pestrým sortimentem občerstvení zásobený bufet, stylově vyzdobený sál a roky prověřená kapela **Madusong**. O tom, že se lidé chtějí bavit, svědčil už předprodej vstupenek, kterých se letos prodalo rekordní množství. Před hájením plesu si své majitele našlo 180 vstupenek a zbývající se doprodaly těsně po zahájení plesu. Pobavit se přišlo takřka 200 hostů. U vstupu je čekalo obvyklé přivítání štamprlí slivovice – halenkovičtí to znají, ale přespolní, kterých přicestovala spousta, byli příjemně překvapeni. Usměvavě slečny si v šatně přebíraly kabáty a hosté se vrhali do víru zábavy.

Ples sportovců bývá doplněn tematickými vystoupeními a v tomto roce tomu bylo také tak. Vystoupením se švihadly se skvěle prezentoval tým sedmi slečen, nesoucí název **Ropeskipling ladies**. Dynamickému představení zaslouženě aplaudoval celý sál. Děvča-

ta vystoupila ve dvou vstupech. Ten druhý se odehrával ve tmě – slečny pro cviky využívaly švihadla s LED světly, která při pohybu vytvářela zajímavé světelné efekty a obrazce – i tato podívaná si vysloužila bouřlivý potlesk.

Dalším bodem večera bylo poděkování lidem, bez jejichž práce by byl chod Tělovýchovné jednoty Halenkovice nemyslitelný. Drobnou pozorností byli oceněni trenéři dětských fotbalových týmů – **Oldřich Prokop, Richard Vašíček, Jaroslav Musil, Marek Abrahám, Petr Karbowskiak** a trenér A-týmu **Pavel Krátký**. Nezapomnělo se ani na dobrou duši oddílu nohejbalu – na pana **Pavla Donovala**. Velké poděkování patřilo paní **Veronice Horkové**, jejíž cvičení pro děti také spadá pod hlavičku halenkovické TJ. Ti všichni si od hostů plesu jako poděkování vyslechli potlesk na otevřené scéně.

Nedílnou součástí této akce bývá vyhlášení nejlepšího fotbalisty roku. Rok 2018 se z pohledu příznivce halenkovické kopané skládal ze dvou naprosto odlišných polovin. Ta první, úspěšná, byla zakončena 4. místem v soutěži. Druhá přinesla více smutku než radosti, nic ale není ztraceno. Bez pánů fotbalistů bychom ale neměli co hodnotit, proto jim patří velký dík za vše, co fotbalu dávají. Přestože je fotbal týmový sport, jsou jeho součástí individuální výkony.

Pokračování na straně 15.

Pokračování ze strany 14.

Za ty byli letos oceněni:

Na 2. místě **Dan Kocián**

na 3. místě **Tomáš Bořuta**

na 4. místě **Tomáš Janošek**.

Ano, všechno mladí členové halenkovického kádru.

Halenkovickým fotbalistou roku se ale po zásluze stal zkušený hráč, nejlepší střelec mužstva a srdcař **Jirka Sudolský**. Fotbalista roku si přebíral z rukou své manželky Markéty novou trofej, která je větší a těžší než původní pohár. Ten šel po pěti letech putování mezi nejlepšími fotbalisty Halenkovic do zaslouženého důchodu.

Tombola – tato standardní plesová zábava samozřejmě nechyběla ani letos. Štědrí sponzoři věnovali 120 cen – další rekord Plesu sportovců. Nákup ruliček, nedočkávané rozbalování, zklamání nebo naopak výbuch radosti nad trefou, to bylo k vidění u každého plesového stolu. Další napětí přinášelo pak rozdávání cen, při kterém vítězové zjišťovali, co že to vlastně vyhráli. Při předávání cen se měli organizátoři co ohánět, a když bylo hotovo, oddechli si. Záběr cen byl pestrý. Vyhrát bylo možné dárkové sady, náradí, kosmetiku, nápoje, poukazy, elektroniku i sportovní potřeby. Hlavní cenou byla Smart TV. Velkou radost ale přinesly i jiné ceny – zjistilo se například, že pro plesové radovánky jsou velmi vhodné boby.

Úplně posledním bodem programu bylo losování vstupenek, jejichž tři držitelé získali hodnotné ceny. To už se blížila půlnoc a plesovní hosté jeli v režimu samozábavy. Skupinky pánů a dam se přelévaly mezi sálem a bufetem, ve kterém bylo ve finále opravdu živo. Klobouk dolů před jeho posádkou, která s přesilou sváděla vyrovnané klání s přehledem a úsměvem. Bufet měli na starost pánové trenéři dětí se svými manželkami.

Poslední skladbu členové skupiny Madusong odehráli před druhou hodinou a začal úklid. Ani ten nebyl složitý. Sál i jeho vybavení přežil vše bez vážnější újmy. Další potvrzení toho, že se lidé chtějí a umí bavit. Letošní Ples sportovců proběhl v pohodě.

Všem hostům děkujeme za návštěvu a už dnes se těšíme na ples další. Velký dík patří sponzorům, skupině Ropeski-ping ladies a Madusong, všem, kteří se podíleli na přípravě a bezproblémovém průběhu plesu v bufetu, tombole, šatně i na sále. Za přípravu sálu děkujeme také fotbalistům Áčka.

Důležitá informace na závěr – do kalendáře si запиšte – 14. prosince 2019 se koná 7. Ples sportovců.

RJ

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Vánoční besídka s prvňáčky

Ve čtvrtek 20. prosince 2018 jsme v naší MŠ přivítali naše prvňáčky, kteří za námi přišli na společnou besídku.

Vánoční dílničky v DDM

V pátek 7. prosince jela celá naše MŠ do DDM Sluníčko v Otrokovicích na vánoční dílničky. Jako každý rok nás přivítala vánoční nálada. Děti za spolupráce žáků z gymnázia si vyrobily tři výrobky a každý si sám nazdobil svůj perníček. Děti měly mnoho zážitků a dojmů. A už se těšíme na další návštěvu na velikonoční tvoření. Děkujeme DDM za skvělou spolupráci.

Jaroslava Válková

Eliška Černochová

DO HALENKOVIC PŘIŠLA ZIMA...

Konečně se halenkovické dětičky dočkaly sněhové nadílky, na kterou už několik týdnů marně čekaly!

Poslední lednový týden dodatečně nadělil dětem velký dárek – sníh! Po mnoha týdnech plných bláta a temných stromů bez listů je konečně bílo. Není divu, že děti jsou ze sněhu u vytržení a užívají si ho naplno. Učitelky jim radost ze sněhových hrátek plně dopřávají, vždyť ta bílá peřinka nemusí mít v Halenkovících dlouhého trvání.

Marie Mihálová

Truhlík a Truhlička

28. ledna 2019 k nám opět přijeli, naši oblíbení Truhlík a Truhlička.

Velmi zábavnou scénkou plnou povídaní a písniček učili děti, proč, jak a kdy si mají mýt ruce, aby ne onemocněly žloutenkou. Bylo to pro děti velmi poučné a zároveň zábavné, určitě si moc věcí zapamatují. Děkujeme a těšíme se na příště!

Dagmar Holásková

Doktora se nebojíme, v zdravém těle zdravý duch

Ve třídě Berušek jsme si celých 14 dnů povídali o tom, co je zdravé pro naše tělo, co ne, co tělu škodí a co prospívá.

Děti měly připravený doktorský koutek, hodně cvičily v naší malé tělocvičně, sestavovaly tělo na papíře, stříhaly zdravé a nezdravé potraviny a také si někteří vytvořili doktorský kufřík. Závěrem jsme si společně připravili ovocnou ochutnávku přinesených vitamínů od dětí z domova. Sami na fotografii vidíte, jak moc jim to šlo a hlavně chutnalo.

Eliška Černochová

LOUTKOVÁ DIVADÉLKA

V týdnu od 18. do 22. února 2019, kdy si povídáme o pohádkách, nás v mateřské škole navštívila hned dvě loutková divadélka.

V pondělí to byly „Zimní radovánky veverky Zrzečky“, kdy si děti opakovaly to, co ví o zimních sportech. A ve čtvrtek si děti v pohádce „Krtek a prasátko“ připomněly, jak se mají chovat ke kamarádovi, ale také jaká nebezpečí na ně číhají od cizích lidí. Obě pohádky byly pro děti hodně poučné, ale zároveň i zábavné.

Dagmar Holásková

Karneval v MŠ

Konečně jsme se dočkali! V naší MŠ se koná karneval.

Děti se přestrojily za princezny, piráty, spidermany a jiné bytosti a ve velkém průvodu se nám představily. Soutěžili jsme, dováděli, tancovali... a pak nás čekala sladká odměna v podobě cukrovinek a banánových indiánků s čokoládou. Na dětech byla vidět spokojenost a rozzářené úsměvy.

Eliška Černochová

Kouzelník v MŠ

Když přijede do mateřské školy kouzelník, je to pro děti velká atrakce.

Ve čtvrtek 7. března 2019 k nám jeden kouzelník přijel a byla to báječná zábava. Děti kouzlily, smály se a také se divily, jak to ten kouzelník dokáže. A na závěr si mohly pohladit živého králíčka. Moc děkujeme.

Dagmar Holásková

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

PROSPĚCH A CHOVÁNÍ

Školní družina – celkem 64 dětí

I. oddělení – 25 žáků:

Simona Přílučková

II. oddělení – 22 žáků:

Bc. Veronika Juřenová

III. oddělení – 17 žáků:

Bc. Michaela Sedláčková

Ranní družina – 25 žáků

1. TŘÍDA

Třídní učitel: Mgr. Hana Čechová

Počet žáků: 19 (14 chlapců, 5 dívek)

Prospěch: *prospěli s vyznamenáním* – všech 19 žáků prospělo s vyznamenáním s průměrem 1,00.

Chování: chování v normě, bez kázeňských postihů.

Zameškané hodiny: omluvené 327 neomluvené 0

průměr na žáka 17,21

Panel cti: *Jan Musil* – za výborný prospěch a aktivitu ve vyučování.

Valdemar Kovalovský – za výborný prospěch a aktivitu ve vyučování.

Samanta Petrášová – za aktivitu ve vyučování, pomoc třídnímu učiteli a vzorné chování.

2. A TŘÍDA

Třídní učitel: Mgr. Zuzana Tomčalová

Počet žáků: 15 (10 chlapců, 5 dívek)

Prospěch: *samé jedničky* – Silvie Abrahámová, Klára Dudešková, Petr

Gabrhelík, Martin Jelšík,

Emá Kedrová, Jakub

Kuchař, Jakub Machala, Hana Machalová,

Klára Plšková, Roman Slezák, Šimon

Trvaj, Matěj Vičánek

prospěli s vyznamenáním – Tomáš

Jančík, Petr Jelšík, Jakub Kašpárek

Chování: bez problémů.

Zameškané hodiny: omluvené 307 neomluvené 0

průměr na žáka 20,47

Panel cti: *Roman Slezák* – za výborný prospěch.

2. B TŘÍDA

Třídní učitel: Mgr. Marcela Palúchová

Počet žáků: 14 (6 chlapců, 8 dívek)

Prospěch: všichni žáci prospěli s vyznamenáním.

samé jedničky – Pavlína Fürstová, Tereza Kašíková, Tomáš Nedoma, Adam Pechtor, Ondřej Spáčil, Amálie Sudková, Zuzana Surá, Justýna Šavarová, Filip Štulíř, Veronika Vičánková, Rozálie Vlachynská

prospěli s vyznamenáním – Nicolas Ceroni, Adam Holeyšovský, Lea Luppi

Chování: žádné kázeňské opatření nebylo uděleno.

Zameškané hodiny: omluvené 230 neomluvené 0

průměr na žáka 16,429

Panel cti: *Tomáš Nedoma* – za vzorné chování, pečlivou přípravu na výuku, kamarádské chování.

3. TŘÍDA

Třídní učitel: Mgr. Tereza Abrahamová

Asistent pedagoga: Bc. Michaela Sedláčková

Počet žáků: 26 (10 chlapců, 16 dívek)

Prospěch: *samé jedničky* – Šárka Bařínková, Michal Červinka, Maxmilián Frolík, Adéla Gabrhelíková, Johana Hladilová, Helena Hrubanová, Dominika Juřenová, Šárka Juřenová, Adam Kaňovský, Martin Kašpárek, Veronika Kociánová, Hannah Kovalovská, Nela Mihoková, Lucie Mikešová, Aneta Nekorancová, Rostislav Trvaj, Veronika Zdráhalová

prospěli s vyznamenáním – Josef Hruban, Lukáš Hutka, Michaela Macků, Alžběta Palúchová, Jáchym Pavelka, Elena Vyklická, Gabriela Vycudilíková

Chování: ve třídě není žádný závažnější problém.

Zameškané hodiny: omluvené 548 neomluvené 0

průměr na žáka 21,077

Panel cti: *Adam Kaňovský* – za výborný prospěch, vzornou domácí přípravu a přátelské chování ke spolužákům.

4. TŘÍDA

Třídní učitel: Mgr. Pavla Svitáková

Počet žáků: 24 (17 chlapců, 7 dívek)

Prospěch: *prospěli s vyznamenáním* – 21 žáků

samé jedničky – Vít Holeyšovský, Ludmila Juřenová, Petra Mrázková, Jiří Musil, Ondřej Musil, Daniel Očadlík, Norbert Pešl, Tobiáš Pliska

KRABICE OD BOT ANEB DĚTI DARUJÍ DĚTEM DÁREČKY K VÁNOCŮM

Myslíte si, že je hezčí dárky dostávat nebo je dávat?

Naši pátáci se rozhodli, že udělají dobrý skutek a že nebudou v předvánočním čase myslet jenom na sebe. Zapojili se do projektu České církve evangelické „Krabice od bot“.

Cílem je potěšit děti, které nemají v životě tolik štěstí jako oni a možná pro ně budou naše krabice s dárky to jediné, co k Vánocům dostanou.

Krabice od bot jsme naplnili věcmi, které by mohly dětem udělat radost, krásně jsme je zabalili, nalepili štítek, a pak jsme je odevzdali na sběrném místě ve Zlíně („DOB-RÁ Montessori základní škola a mateřská škola s.r.o.“). Zde totiž působí dobrovolníci, kteří provoz sběrného místa zajišťují.

Myslím si, že až naši pátáci budou doma na Štědrý den rozbalovat svoje dárky, určitě si také vzpomenou, že někde jsou dívky či chlapci, kteří se právě radují z dárečků, které jim poslali.

Pátáci, děkuji vám za vaši aktivitu, za obrovské nadšení, za to, že jste přinesli dárečky, obětovali i to, s čím už si doma nehrajete. Jde vidět, že i když jste někdy „živější třída“, tak máte srdíčka na správném místě a jsou otevřená ostatním, kteří naši pomoc a péči potřebují.

Marta Skýpalová

Zameškané hodiny: omluvené 884
neomluvené 0

průměr na žáka 36,83

Panel cti: Tobiáš Pliska – za vzornou přípravu do školy, práci v hodinách.

5. TŘÍDA

Třídní učitel: Marta Skýpalová

Počet žáků: 25 (13 chlapců, 12 dívek)

Prospěch: samé jedničky – Amálie Hradílková, Sandra Kulíšková, Beata Petrášová, Leona Prokopová, Roman Vašíček

prospěli s vyznamenáním – Melisa Holásková, Michal Kučera, Adam Zdráhal, Štěpán Abrahám, Jan Gajdošík, Milan Koutný, Veronika Dobrozemská, Adriana Janušková, Ondřej Karbowski, David Fischer, Adéla Horková, Martin Jančík, Denisa Spáčilová

Chování: uděleno jedno napomenutí tř. učitele za neplnění povinností, důtka třídního učitele za nevhodné chování a důtka ředitele školy za nevhodné chování a porušování školního řádu.

Zameškané hodiny: omluvené 1 154
neomluvené 0

průměr na žáka 46,16

Panel cti: Michal Kučera – za výborný prospěch, vzorné chování a práci ve školním parlamentu.

6. TŘÍDA

Třídní učitel: Mgr. Bohdana Ambrožová

Počet žáků: 16 (5 chlapců, 11 dívek)

Prospěch: samé jedničky – Jana Berzedyová, Klára Valentíková

prospěli s vyznamenáním – Barbora Bařínková, Nikola Daňková, Vojtěch Gabrhelík, Markéta Kubičková, Aneta Kučerová, Kateřina Linhartová, Michaela Mikešová, Veronika Nela Vilímková

Chování: udělena dvě napomenutí třídního učitele za neplnění školních povinností a důtka třídního učitele za neplnění školních povinností.

Zameškané hodiny: omluvené 693
neomluvené 0

průměr na žáka 43,31

Panel cti: Markéta Kubičková – za ochotu, pracovitost, práci pro třídní kolektiv a školní parlament.

7. TŘÍDA

Třídní učitel: Mgr. Libor Lízal

Počet žáků: 18 (12 chlapců, 6 dívek)

Prospěch: samé jedničky – Daniel Juřena, Radka Kašpárková, Kateřina Mrázková

prospěli s vyznamenáním – Štěpán Palla, Jolana Plisková, Tomáš Šubík, Karolína Večeřová

Chování: bez kázeňských problémů.

Zameškané hodiny: omluvené 753
neomluvené 0

průměr na žáka 41,8

Panel cti: Tomáš Šubík – za výborný prospěch a kázeň.

8. TŘÍDA

Třídní učitel: Mgr. Dominika Rozací

Počet žáků: 16 (7 chlapců, 9 dívek)

1. pololetí 2018–2019

Prospěch: prospěli s vyznamenáním – Tomáš Černoch, František Horka, Aneta Bohunová, Vendula Pavelková, Radim Štulíř, Tereza Sklenářková, Kateřina Mitáčková

Chování: uděleno napomenutí třídního učitele za přepsání známky a důtka ředitele školy za nevhodné chování v hodinách.

Zameškané hodiny: omluvené 859
neomluvené 0

průměr na žáka 53,69

Panel cti: František Horka – za velmi dobré studijní výsledky.

9. TŘÍDA

Třídní učitel: Mgr. Pavla Manová

Počet žáků: 16 (6 chlapců, 10 dívek)

Prospěch: samé jedničky – Gabriela Hradílková, Marcela Janušková, Aneta Platošová, Alena Velecká

prospěli s vyznamenáním – Vendula Horková, Aneta Nádvorníková, Lucie Sobková

Chování: uděleno napomenutí třídního učitele za velmi časté zapomínání ŽK.

Zameškané hodiny: omluvené 878
neomluvené 0

průměr na žáka 54,875

Panel cti: Gabriela Hradílková – za výborný prospěch, pracovitost, snaživost, účast na olympiádách, ochotu, vstřícnost.

Olga Idesová
zástupkyně ředitelky školy

Vánoce jsou opět zde!

Es wurde schon in unserer Schule zur Tradition, vor Weihnachten nach Wien zu fahren, um die Atmosphäre zu genießen. Und genauso war es dieses Mal.

Am Montag früh fuhren wir, d.h. die Schüler der achten und neunten Klasse, los. Es erwartete uns ein langer und auch anstrengender Tag. Wir genossen nicht nur die Weihnachtsatmosphäre, sondern machten uns auch mit Geschichte der Habsburger bekannt. Unser Reiseleiter konzentrierte seinen Vortrag auf die Kaiserin Maria Theresia, ihren Sohn Joseph II., Elisabeth von Bayern (Sissi genannt) und Franz Joseph.

Zde přerušíme německy psaný příspěvek. Jeho kompletní podobu naleznete na webových stránkách školy. A nyní pěkně od začátku v naší mateštině:

Na naší škole se již stalo tradicí jet před Vánoce do Vídně užít si atmosfé-

ru. A stejně tak to bylo i tentokrát.

V pondělí brzy ráno jsme my, tzn. žáci osmé a deváté třídy, vyrazili na cestu. Čekal nás dlouhý a také náročný den. Nejenom že jsme vstřebávali vánoční atmosféru, my jsme se také seznámili s dějinami Habsburků. Náš průvodce soustředil svůj výklad na císařovnu Marii Terezi, jejího syna Josefa II, Alžbětu Bavorskou (zvanou Sissi) a France Josefa.

V tomto duchu se nesla také prohlídka letního sídla Habsburků, zámku Schönbrunn, resp. zámecké zahrady, poté centra města s nejdůležitějšími vídeňskými památkami – jako např. Hofburg, ulice Uhelný trh, kde sídlí známá kavárna Demel, chrám sv. Štěpána, parlament, který se právě reno- vuje, Burgtheater a nakonec nová radnice,

kde jsme se mohli potěšit na vánočním trhu.

Průvodce nám také doporučil, co kde máme koupit, abychom přivezli domů něco typického. Tudíž jsme dovezli čokoládu od Meinla a Mozartovy koule. Ale naše žadky také nepřišly zkrátka, byly plné punče (dětského punče), preclíků, buchty, kloblíků.

Obě součásti člověka, tělo i duše, byly prostřednictvím této exkurze uspokojeny a už se těšíme na pokračování této tradice.

Pavla Svitáková

Náš výlet na výstavu betlémů na zlínském zámku

Ve čtvrtek 20. prosince 2018 jsme se vydali s naší třídní paní učitelkou do Zlína na výstavu betlémů.

Začalo to tak, že jsme se ráno v 7:20 hodin sešli na zastávce. Poté jsme se autobusem přesunuli do Zlína. Přišli jsme na Zlínský zámek a tam jsme našli výstavu. Když jsme došli na výstavu, pověsili jsme si bundy. Došli jsme k paní, co nás výstavou provedla. Když jsme byli všichni, tak nám paní řekla, kolik betlémů tam mají. Bylo jich tam tak padesát. Jak menší, tak i velké. Paní nám ukázala všechny betlémy, a taky nám řekla, z jaké oblasti jsou, jak jsou pro tuto oblast typické, z jakého roku jsou a u některých, kdo je tam přinesl. Byly tam i dost zajímavé betlémy například moderní, kde si Josef dělá fotku s Ježíškem, také slaměný, byl opravdu celý ze slámy, a dost dalších zajímavých.

Poté, co nám paní řekla o všem něco, tak jsme se mohli jít dívat na mini kino. V kině promítali různé zimní pohádky. Nebo tam byl hrací koutek, ve kterém jsme si mohli něco postavit, nebo si zahrát hru. Poté tam byla dílnička, kde jsme si mohli tiskátky natisknout betlém. Měli jsme koupené malé andělíčky ze sádry. Ty jsme si mohli vybarvit, ale někteří si je nechali čistě bílé. Jak jsme si dodělali andělíčky, tak jsme se oblékli a šli jsme ven před zámek.

Od zámku jsme šli na náměstí. Tam jsme si řekli, v kolik se zase sejdem a měli jsme rozchod. Snad všichni jsme šli do Zlatého jablka. Potom, co jsme se všichni sešli na náměstí, tak jsme šli zpátky na autobusové nádraží. Autobusem jsme dojeli na zastávku do školy. Ze zastávky se přešlo do školy na oběd a měli jsme volno.

Tento výlet byl super. Teda alespoň mně se to líbilo.

Markéta Kubičková, 6. ročník

PLANETA ZEMĚ 3000

V úterý 15. ledna 2019 se žáci 8. a 9. ročníku zúčastnili projektu Planeta Země 3000. Projekce byla letos o ne moc známé zemi v Asii – Myanmaru, nebo Barmě?

Hned na začátku jsme zjistili, že správné názvy jsou oba dva. Putování touto zemí nás zavedlo na spoustu krásných míst. Dozvěděli jsme se něco o pavoucích ženách, mořských cikánech, buddhistických mniších nebo o festivalu Thingyan. Tento festival je spojen s oslavami buddhistického nového roku (my si u nás v tu dobu užívali Velikonoc). Lidé promočení od hlavy až k patě tancují na ulici na myanmarský rap a techno. V tuto dobu nekontrolovatelně tečou hadicemi hektolitry vody. *Dominika Rozací*

PEČENÍ PERNÍČKŮ - III. TŘÍDA

Ve čtvrtek 20. prosince zavoněla školou vůně perníčků.

Děti ze třetí třídy si oblékly zástěrky a pustily se do práce. Vyvály těsto, vykrajovaly, potíraly a dávaly na plech perníčky. Děti byly moc šikovné. Pečení jsme si velice užili. Moc děkujeme všem maminkám za přípravu těsta a zvláště paní Kociánové a Pavelkové za velkou pomoc.

Třetáci s paní učitelkou Terezou

Návštěva výstavy k 100. výročí založení ČSR

V pátek 25. ledna navštívili žáci páté třídy výstavu k 100. výročí založení ČSR.

Expozice se nachází ve druhém patře KD. Výstavou nás provedla knihovnice Pavlína Bieberlová, která měla pro žáky nachystané také jednoduché pracovní listy. Žáci při hledání odpovědí pracovali ve skupinách a určitě se dozvěděli mnoho zajímavého. Děkujeme tímto Pavlíně za její čas, který nám věnovala. *Marta Skýpalová*

ZPRÁVA O LYŽAŘSKÉM KURZU

I v letošním školním roce se v Penzionu Lúka – Soláni Bzovém od 14. do 18. ledna 2019 uskutečnil pro žáky 7. ročníku lyžařský výcvikový kurz zaměřený na sjezdové lyžování.

Pondělí ráno, osmnáct žáků VII. třídy vyrazí směr Velké Karlovice na lyžařský kurz. Doprovází je trojice učitelů a jejich společným cílem je naučit se anebo se zdokonalit v lyžařských dovednostech. Počasí jim letos přeje. Až moc. Tolik sněhu nepamatují ani místní pamětníci. Už počáteční úroveň je u velké části třídy solidní. Začátečníci se ale rychle zdokonalují, zanedlouho už nejde poznat, kdo v pondělí stál na lyžích úplně poprvé. Vše se obešlo bez úrazu či nemoci, škoda jen, že záhy odjela jedna naše spolužačka. Lyžování završili závodem ve slalomu. Dvě měřená kola dostatečně prověřila jejich umění, a tak nejlepšími lyžaři se stali Kateřina a Vojta. Budiž ke cti, že na rozdíl od závodů světového poháru všichni závodníci závod dokončili.

Ve středu byl do programu zařazen odpočinkový půlden. Absolvovali jsme vycházku do sedla Soláně, prohlédli jsme si zvonici s expozicí umění místních výtvarníků.

Žáci byli motivováni k pořádnosti a dochvilnosti. Každý den fungovala dvojice žáků jako služba. Celý týden probíhala soutěž pokojů, jejíž součástí bylo bodování úklidu. Vítězný pokoj obdržel odměnu.

Jsem přesvědčen, že náš pobyt na horách proběhl bez problémů a splnil v plné míře cíl – naučit se lyžovat nebo se v lyžování zdokonalit. Neméně důležité bylo utužení vzájemných vztahů, vedení žáků k samostatnosti a odpovědnosti. A konečně ani ozdravný pobyt v přírodě a příspěvek k tělesné kondici není zanedbatelný.

Libor Lízal

ČTVRTÁCI A PÁTÁCI SE NA CHVÍLI OCITLI V ŘÍŠI HUDBY

Čtvrtáci a pátáci obdrželi ve čtvrtek výpis z pololetního vysvědčení a pak jeli na koncert do Zlína.

Kongresové centrum je nádherným místem, kde se opět konal jeden z výchovných koncertů pro děti, tentokrát s názvem „Alenka v říši hudby“. Pořadem nás provázela herečka Slováckého divadla Anna Pospíchalová se svojí dcerou Emilkou. Děti se tak na chvíli ocitly v říši hudby, podnikly dobrodružnou cestu hudebním světem, ve kterém je doprovázela Alenka z říše hudby. Dozvěděly se, co je to opera, symfonická hudba, balet a poznaly některá díla slavných skladatelů (Malá noční hudba od W. A. Mozarta, Pochod hraček od P. I. Čajkovského, Think of me od A. L. Webbera aj.). Příspěvek na autobusovou dopravu nám poskytlo SRPŠ. Děkujeme.

Marta Skýpalová

MATEMATICKÁ OLYMPIÁDA

Ve středu 30. ledna 2019 se na Základní škole Dřevnická 1790, Zlín uskutečnilo okresní kolo matematické olympiády.

Zúčastnilo se celkem 30 žáků, z nichž Roman Vašíček obsadil 9. místo a Adam Zdráhal 27. místo. Oběma našim žákům moc gratulujeme!

Marie Kašíková

VÁNOČNÍ BESÍDKA

Ve středu 19. prosince uspořádala ZŠ a MŠ Halenkovice v sále OÚ vánoční besídku.

Všechny třídy mateřské školy, žáci 1.–3. ročníku základní školy a děti ze školní družiny se představili se svými tanečky, básněmi, scénkami a písněmi s vánoční i jinou tematikou. Za svá vystoupení byli všichni odměněni velkým potleskem hostů, kteří zaplnili sál do posledního místečka. Bohužel na mnoho hostů nezbylo místo u svátečně vyzdobených stolů, a proto museli stát.

Taková velká akce se neobešla bez pomoci mnoha ochotných lidí, kteří přispěli k tomu, že se škole podařilo pro všechny přítomné navodit tu pravou vánoční atmosféru v adventním čase. Mnoha přítomným zvlhla víčka při pohledu na své děti nebo vnuky při vystoupeních ve svátečně vyzdobeném sále. Proto velké poděkování patří všem pedagogickým pracovníkům za nácvik programu, kuchařkám školní jídelny za pomoc devátákům při pečení cukroví na vánoční stoly, paní Martě Musilové za výzdobu opony, pracovníkům OÚ za pomoc při přípravě sálu, panu Františku Vojáčkovi za ozvučení sálu, paní Zuzaně Šaláškové za hudební doprovod, Anetě Nádvorníkové a Jirkovi Ivanovi za moderování besídky, maminkám ze SRPŠ za organizaci bufetu a panu starostovi Jaromíru Blažkovi za květiny pro všechny pedagogické pracovníky.

Marie Kašíková, ředitelka školy

Divadlo V+W

Prázdninový oddych sice vzal za své, ale první jarní pondělí přivítalo žáky pátého až devátého ročníku notnou dávkou smíchu, kterou nám přivezlo Divadélko pro školy z Hradce Králové.

Připravili si pro nás představení nazvané Legenda V+W aneb Příběh Osvobozeného divadla. Ukázkami nejslavnějších her Voskovce a Wericha zpestřili učivo literatury, nejznámějšími písničkami pak obohatili hudební výchovu (osobnost Jaroslava Ježka), ale i dějepis, rozšířili znalosti fyziky a v neposlední řadě přidali všem divákům nejméně deset let života. Přibližně hodinovým představením nás provázeli dva skvělí herci tohoto Divadélka, kteří se vyrovnali mistrům humoru, jakými byli právě Voskovec a Werich. Žákům pou-

tavým způsobem přiblížili tvorbu Osvobozeného divadla, ukázky z her zahrnovaly chronologicky seřazenou tvorbu Jiřího Voskovce s Janem Werichem od studentských let (West pocket revue) přes období romantických komedií (Golem) až po protifašisticky laděné hry (Nebe na zemi), a to včetně osobních a životních peripetií této dvojice. Skvěle zapojili žáky do svého vyprávění, Olaf našel na lovu svou blondátou Gerdu z IX. třídy, slavné popravě kanónem neunikl ani jeden z vyhlášených halenkovických hříšníků, to, aby náboj nepřišel nazmar. A ačkoli se jednalo o justiční omyl, toto představení se rozhodně nestalo omylem, ale naopak doufáme pro nás pravidelným zdrojem kulturního povědomí a dobré nálady.

Pavla Manová

OKRSKOVÁ SOUTĚŽ V RECITACI

Dne 18. února 2019 se žáky naší školy zúčastnily okrskové soutěže v recitaci. Předcházela ji recitační soutěž ve škole – jak na prvním, tak na druhém stupni.

Z prvního stupně pokročily do okrsku Alžbětka Palúchová, Pavlínka Fürstová, Adélka Trvajová a Petka Mrázková.

Druhý stupeň reprezentovaly Karolína Večeřová, Katka Mrázková, Vendula Pavelková a Vendula Horková. Krásné 3. místo vyrecitovala Pavlínka Fürstová ze 2. třídy. Moc blahopřejeme a samozřejmě poděkování patří všem dětem, které se do recitace angažovaly, a tak jsme se i v dnešní přetechizované a elektronické době dostali opět k poslechu krásného mluveného slova.

Bohdana Ambrožová

PLES V BARVÁCH TRIKOLORY

Dne 16. února 2019 se konalo již tradiční předtančení žáků na plese SRPŠ u nás v Halenkovicích.

Díky velkému zájmu o vstupenky v předprodeji jsme se zpočátku potýkali s problémem usazení všech návštěvníků, naštěstí se nám vše podařilo vyřešit.

V letošním roce jsme se rozhodli pro celkem radikální změnu, a to obměnu kapely.

Upoutala nás kapela Clera Band ze Sehradice. Přinesla nový nádech a mladistvější hudbu, což jistě ocenila spousta účastníků plesu.

Žáci-tanečníci předvedli své nejlepší

výkony pod vedením Žanety Nádvoříkové a Gabriely Mitáčkové. Velmi dojemné bylo jejich poděkování.

Letošní bohatá tombola a půlnoční hlavní tombola, také přinesla velké ovace.

Myslím, že tento ples mohu posoudit jako velmi zdařilý.

Zuzana Kašpárková

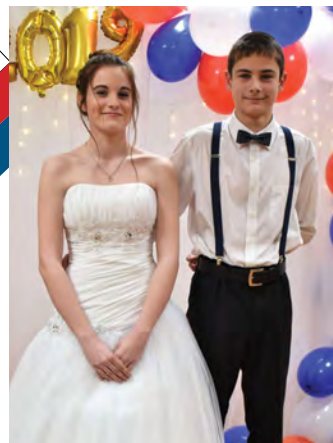
*Kateřina Mitáčková
Vendula Pavelková*

*Lucie Sobková
Tomáš Černoch*

*Nikol Čevelová
Kryštof Trvaj*

*Alena Velecká
Matyáš Chytil*

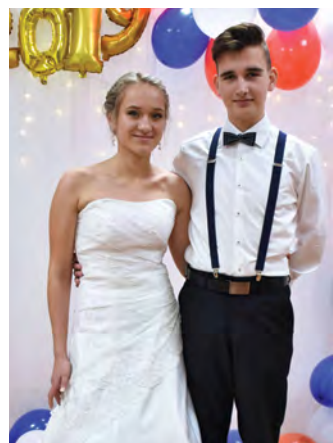
*Marcela Janušková
Vojtěch Stuchlík*

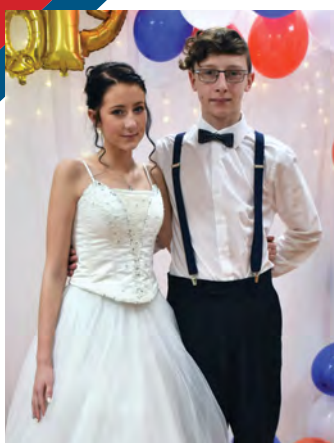
*Gabriela Hradílková
Michal Bětlík*

*Aneta Machová
Jiří Ivan*

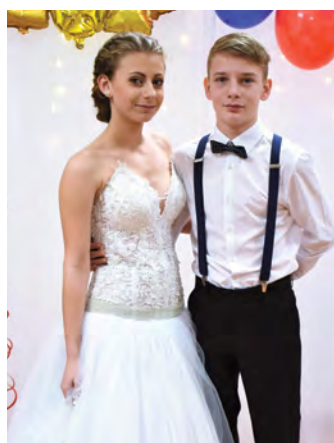
*Vendula Horková
Adam Kedruš*

*Eliška Valentíková
Michal Kašpar*

*Aneta Platošová
Matěj Hastík*

*Aneta Nádvoříková
Richard Vašíček*

*Gabriela Mitáčková
Žaneta Nádvoříková*

Cestujeme pohádkovou říší

Na dobrodružnou cestu do pohádkové říše se vydali pátáci. Jak se jim to povedlo a co všechno na své cestě museli splnit:

• **Naše putování začalo 12. listopadu 2018 – rozdělujeme se do skupin.**

Plníme pohádkové úkoly a sbíráme indicie (křížovka, co k sobě patří – pohádkové dvojice, skládáme puzzle). Z indicí jsme složili slovo KLÍČ. V tajemné truhle, jak už to bývá, se skrývá poklad. Hurá, už ho máme. Všichni pátrači se shodli, že bude patřit ke dveřím knihovny. Zkusili jsme odemknout a povedlo se... Kouzelný klíč skutečně otevřel dveře naší knihovny. Přivítala nás kněžna Rozalínka. Vybíráme si pohádkové knížky ke čtení. Někteří využívají čas a čtou si. Půjčujeme si knihy z knihovny a odnášíme si je do školy.

• **Čtenářská dílna ve školní knihovně.** Našli jsme si místo, které je pohodlné a vyhovuje nám při čtení. Nikoho nerušíme, nepovídáme si mezi sebou, neopouštíme své místo a jen čteme. 20 minut čtení? Žádný problém!

• **Představení knih, které jsme četli. Pracovní list.**

Úkoly vztahující se k přečtené pohádce. Zhodnocení, jak se nám pracovalo.

• **Návštěva z knihovny a hodina anglického jazyka.**

Co budeme číst, se dozvíme, až poskládáme rozstříhaný obrázek.

• **Fairytale story from the library.**

Teta Pavlínka přišla za námi do školy a četla s námi pohádku „Little red Riding Hood“.

• **Game Bingo**

Oblíbená hra nesmí chybět.

• **Kreslíme něco tetě Pavlínce.**

Ale pozor, je to překvapení!

• **Co by to bylo za pohádku bez pěkné muziky a písniček?**

Ukázky pohádkových písniček z CD. Hádáme, ze které pohádky je daná písnička. A také samozřejmě zpíváme.

• **Kouzelné věci a pohádkové bytosti.**

V pohádkách? No samozřejmě.

• **Magická čísla i nadpřirozené schopnosti, to vše patří k pohádkám.**

3, 5, 7, 9, 12 – bez nich by to v pohádkách nešlo. A některé schopnosti by chtěly děti určitě mít.

• **„Pracovky“ i „výtvarka“ nás prostě baví.**

Dramatizace pohádky a využití výrobních loutek.

• **Známe některé autory pohádek?**

Využíváme knihy, které máme u sebe. Pracujeme ve skupinách a pomáháme si.

• **Co k sobě patří?**

Rozstříhané kartičky. Najdi trojici. Je to správně? Zase tak lehké to není. Jana Wericha a „jeho“ Tři veterány určitě známe.

• **Pohádkové postavy – krátké slohové cvičení.**

Vyber si jednu pohádkovou postavu a napiš o ní základní informace. Jak vypadá? Jaká je? Co dělá? Kde bydlí?

• **Pomozte hloupému Honzovi.**

Hrajeme hru „Já mám, kdo má?“

• **Kromě klasických pohádek hraných herci máme také pohádky animované.**

Patří k nim i některé večerníčky. Přiblížíme si jednu ženu, která je našemu kraji velmi blízká.

• **Hermína Týrlová.**

Jedem do Muzea jihovýchodní Moravy do Zlína, abychom se dozvěděli více informací. Jak dříve vznikala animovaný film? Jak to lidé dělali, aby se obrázky rozpochovaly? A jak to dělají nyní?

• **Animační dílny v muzeu.**

Vyrábíme papírové loutky. Po vzoru kocoura Modroočka přidáváme vlnu na klubíčka. Nepodcenit přípravu. Správné rozestavení. A pozor, za chvíli začínáme. Snažíme se, ale jde to velmi pomalu. Je důležité, být trpělivý. Díváme se na svůj společný výtvar. Jedno společné foto a jdeme na autobus.

• **Zpátky v knihovně.**

Tam, kde to všechno začalo, tam to i končí. Symbolicky odevzdáváme klíč k pohádkové říši.

Marta Skýpalová

Modernizace učebny fyziky a chemie

V sobotu 23. února byla zahájena modernizace učebny fyziky a chemie v Základní škole Halenkovice.

Bylo třeba vystěhovat starý nábytek, vybourat původní parkety a připravit podlahu pro izolaci a betonáž. Doposud třída neměla žádnou izolaci. Byly provedeny i nové rozvody elektřiny.

Marie Kašíková

ÚKLID ŠKOLNÍ ZAHRADY

Pracovníci Obce Halenkovice provádějí úklid školní zahrady.

Byly vykáceny všechny suché, polámané a staré stromy, uklizeno množství skladového materiálu a náletové zeleně u plotu s farní zahradou.

Marie Kašíková

POHÁDKOVÝ KONEC ZIMY

Haló, Divadlo Haleny dává svým věrným vědět, jak se mu daří, co podniká a jak se má. Chceme vám dát vědět, že nás neunesli mimozemšťané, že nás neprodali na pokusy, a že jsme se na prkna nevykašlali.

Máme se pohádkově. Našly se okolní vesnice, které Pohádku o třech doktorech ještě neviděly. 16. února 2019 jsme se stali součástí našlapané „sněhové polevy“ v Hostišově. Pohádkou jsme rozjeli odpoledne a večer plný hudby, bubnů, divadla. Hostišová prokázala, že má velice příjemné obyvatele. Vůbec se nám nechtělo odjíždět a zůstali jsme bubnovat až do plného večera.

Hned v neděli 17. února 2019 jsme se plní elánu přesunuli s drakem na sokolovnu do Březnice. Sokolovna v Březnici byla ještě vyzdobena po nedávném karnevalu, na stěnách visely hlavy plameňáků, velcí pavouci a královské závěsy. V sokolovně hrála domácí stará kamna, u podia bylo naskládáno dřevo k zatápění. Doufám, že z toho i na Vás číší přátelská rodinná atmosféra. Děti reagovaly, volaly na nás, co máme dělat. Hádaly. Fakt jsme si to užili.

A do trojice podařených pohádkových představení byly Bílovce 10. března 2019. Bílovické diváky milujeme. Zaručená kvalita. V Bílovicích už jsme hráli všechno, co umíme a vždycky jsme odtud odjížděli nadšení. Mějte rádi divadlo. V dalším čísle vám určitě popíšeme, jak se nám dařilo v Napajedlích na festivale. *Pavla Pavelková*

61. DIVADELNÍ FESTIVAL OCHOTNICKÝCH SOUBORŮ

úterý 9. 4. 2019 v 19:00 hodin
kino Napajedla

KNIHOVNA

Santa Claus, Father Christmas, Mikuláš, Svatá Lucie, Père Noël, Weihnachtsmann, La befana, děda Mráz nebo Ježíšek. Všichni uvedení mají jedno společné – v době vánoční předávají dětem dárky.

Zvyky a tradice jsme napříč světadíly objevovali s dětmi z druhé třídy a paní učitelkou Zuzanou Tomčalovou. V předvánočním čase jsme putovali do Itálie, severských zemí, Ameriky, Německa, Španělska, Ruska a Balkánu. Na své cestě jsme se setkali s postavami historickými nebo mýtickými. Zjistili jsme, že v každé námi navštívené zemi jsou s láskou v zimním čase obdarovány především hodné děti :). A v mnoha končinách se dostává i na nás dospělé.

Žáci druhého stupně na výstavě

Jaký byl život prostého vojáka v bojových liniích první světové války, zjišťovali žáci druhého stupně.

Ve dnech 7. a 8. ledna navštívili žáci 9., 8. a 7. ročníku ZŠ Halenkovice výstavu ke 100. výročí založení ČSR, která je instalována v horním patře budovy OÚ. Podrobně se seznámili s jednotlivými expozicemi. Měli možnost prostudovat materiály týkající se života halenkovických vojáků v první světové válce.

NA CESTÁCH SPOLU SE „TŘEMI KRÁLI“

Tříkrálové putování jsme prožili s rodinkou Tomšů z poetické knihy „Chaloupka na vršku“ a s dětmi z mateřské školky ze tříd „Kotátka“ a „Berušky“. Nejmenší děti ze třídy „Sluníčka“ se seznámily s legendou o třech mudrcích Kašparovi, Melicharovi a Baltazarovi. Všichni malí koledníci pak připravenou svěcenou křídou zanechali symbolický nápis na dveřích knihovny.

Vánoce u nás a ve světě

Ze světa jsme přiletěli domů, abychom stihli naše setkání s Ježíškem.

Vlastnoručně vyrobenými ozdobami děti zkrášlily stromeček splněných přání v knihovně a každý mu pošeptal svůj tajný sen. Za odměnu

děti perfektně přečetly vánoční příběh a speciální dopis Ježíškovi. U jesliček mu zazpívaly koledy. Když družičky vycházeli z knihovny, kouzelný stromeček plnil první přání – začalo nádherně sněžit...

ZIMNÍ TRADICE

Od svátku Mikuláše na začátku prosince až po lednovou slavnost Tří králů.

Zimní zvyky a tradice v různých koutech naší planety jsme probrali s dětmi ze 2.B a paní učitelkou Marcelou Palúchovou.

JAK SE ŽILO

Život prostých lidí tehdy na počátku a v nedávné minulosti objevovali naši pátáci a šestáci.

Na 20 otázek ukrytých v prostorách výstavy ke vzniku republiky odpovídali žáci 5. a 6. ročníku ZŠ Halenkovice v doprovodu paní učitelky Marty Skýpalové a paní ředitelky Marie Kašíkové. Kromě života vojáků první republiky objevovali i každodenní radosti a strasti našich předků v uplynulém století.

DRAČÍ SLUJ V KNIHOVNĚ

Ráno děti z mateřské školy ze třídy Berušky pomohly koblížku utéci před liškou.

Poté se knihovna proměnila v dračí sluj a jediné díky dětem ze třídy Kotátek už zase normálně půjčujeme knihy. Malá kotátka totiž dokázala spolu s pohádkovým Bajajou přemoci draka, který se opodál před půlnocí usídlil.

Vůně koblížka přilákala třídu „Sluníček“

V knihovně se dají válet sudy – zjistily děti ze třídy „Sluníček“. Můžeme tam potkat hladového zajíčka i velkého medvěda. A byla to „sluníčka“, která tentokrát pomohla prchnout koblížku před mlsnou liškou.

CO VÁS ČEKÁ V KNIHOVNĚ

V březnu bude otevřen prostor pro netradiční akce. Díky námětu Svazu knihovníků a informačních pracovníků České republiky hledáme „**Mistra čtenáře 2019**“, čeká nás **beseda o argentinském spisovateli Cortázarovi** s promítáním, **Výstava balených cukříků**, otevřeme halenkovickou „Semínkovnu“ a budeme se těšit na další náměty.

Na jaře nás čeká kromě tradičního „**Bazaru knih**“ cirkulace výměnného fondu z Krajské knihovny Františka Bartoše Zlín. Díky schváleným finančním prostředkům z rozpočtu obce doplníme náš fond o nejžádanější knižní novinky roku 2019.

POZVÁNKA NA DUBEN TAJUPLNÁ AFRIKA S JIŘÍM MÁROU

V pondělí **15. dubna v 15.30 hodin** v budově KD Halenkovice, přivítáme spisovatele a cestovatele Jiřího Máru a jeho ženu Alenu. Autor cestopisů vás seznámí s rodinným osudem a spolu s manželkou Alenou vás provedou po stopách jejich cesty s vozíčkářem Jirkou subsaharskou Afrikou.

Jiří Mára,
Alena Márová

A mám je všechny, mohl si říci Jirka Mára, známý vozíčkář cestovatel po svém návratu ze subsaharské Afriky.

Ne- myslel ani tak tmavé krasavice jako všechny obydlené kontinenty, které postupně v průběhu pěti let navštívil. Co přilákalo Márovy v čele s Jirkou na černý světadíl? Jaká móda panuje mezi domorodými Himby? Se kterými divokými zvířaty se setkali tváří v tvář? Nejnovější kniha vám přinese na tyto otázky překvapivé odpovědi. S naší cestovatelskou rodinou a jejich přáteli zažijete úžasné africké safari, setkáte se s Velkou pětkou, poznáte, kdy jsou vodopády i pouště nejkrásnější, vyváznete ze sloního obklíčení a snad přežijete i kousnutí šestimetrovým hadem.

CO JE „MAGIČ“ A K ČEMU SLOUŽÍ...? ANEB „STO LET V NAŠÍ DRAHÉ VLASTI“

Odpovědi na mnoho dalších otázek ze života v prvním století existence naší republiky jsme mohli najít na výstavě, která byla právě tomuto období věnována. Proměnila nehybný prostor syrového staveniště v budově kulturního domu opět v místo plné života. I její čas se však naplnil a pomalu se uzavírá poslední stránka deníku a zapůjčené exponáty se opět vrátí mezi své majitele. Pojďme si ji ještě jednou společně projít...

POMALU VSTOUPÍME DO ŠERÉHO PROSTORU...

Odsud zní temné tóny písně z filmu „Zachraňte vojína Ryana“. Tajemná hudba dotváří dvacetiminutový sestřih krátkých filmů, zachycujících obě světové války. V atmosféře zákopů, maskovacích sítí a plachet jsou pod rouškou rozptýleného osvětlení ukryty věci každodenní potřeby našich vojáků – polní láhve, batoh „Tele“, svítilny, polní vysílačka, tankistická kukla, ale i cvičné miny nebo plynové masky pro civilisty a nechybí nosítka pro zraněné. Uprostřed stojící voják je oblečen do letní uniformy současného profesionálního vojáka Armády České republiky, kterou nám zapůjčil zkušený vojenský lékař – psychiatr Pplk. Vilém Kelnar. Nad hlavou se nám rozkládá vojenský padák, jehož instalace byla největším oříškem při realizaci výstavy. Převážnou část exponátů a filmový záznam pro výstavu zapůjčil vášnivý sběratel vojenských artefaktů halenkovják pan Daniel Kaňovský, který založil a buduje Army muzeum v Babicích.

PRVNÍ SVĚTOVÁ VÁLKA V OBRAZECH

Přecházíme do fotogalerie, kde se nachází odkaz našich vojáků, kteří se zúčastnili dvou největších světových konfliktů. Díváme se tváří v tvář mladým 18–19letým klukům – rodákům z Halenkov, kteří ve většině případů padli na různých frontách první světové války. Připomínáme si příběhy hrdinů, které jsou uchovány téměř v každé halenkovické domácnosti. Kromě fotografií se zachovaly i dopisy z vojny, jež jsou teskným svědectvím válečné doby. Životní úděl těchto mladých lidí byl opravdu hořký, protože ti, co ve zdraví přežili, museli o pár let později čelit nástrahám druhé světové války. Právě díky těmto hochům dnes volně chodíme a dýcháme. Jejich osudy je třeba stále připomínat především mladé generaci, která už neoku-

si ani chut' povinné vojenské služby, která v naší republice byla zrušena ke 31. prosinci 2004.

Této části výstavy dominují seznamy odvedených a zároveň ztracených otců a synů v první světové válce a životopis halenkovického rodáka Štěpána Juřeny, který se šťastně vrátil z bojů na italské frontě. V roce 1921 musel znovu narukovat, protože od roku 1920 platil branný zákon nově vzniklého státu, podle něhož byl každý způsobilý státní občan povinen podrobit se vojenskému výcviku. S příchodem druhé světové války začal působit v odboji na Olomoucku. Byl chycen a později popraven v Berlíně. In memoriam obdržel za své činy v roce 1945 státní vyznamenání od prezidenta republiky, a to „válečný kříž“.

Na dalším panelu se nachází sbírka fotografií státních představitelů z období první republiky. Mnoho rodin má ve svých domácích archivech velmi zachovalé snímky prvního prezidenta T. G. Masaryka, manželů Benešových a dalších státotvůrců. „Z kořínků výhonky i kvítí anebo Jak náš dědeček vzpomíná“, je svazek nitek upředený z vyprávění tatínka paní Květuše Kalivodové pana Miloslava Dunděry na jeho dětství. O průběhu událostí před vyhlášením samostatnosti naší republiky mu vyprávěl jeho tatínek pan Augustin Dunděra. Měl obrovské štěstí, že přežil a v oné napjaté době se právě vracel z ruské fronty. Zážitky jsou dnes vtisknuté sotva do pár slov na několika stránkách deníku, a přitom je mezi řádky tolik ukryto - „... byl nás plný vlak, cestou ještě kamarádi přistupovali. Jeli jsme celý měsíc, tak daleko jsme byli! Ale museli jsme jet všelijakými oklikami, někde byla rozbitá trať, stržené mosty. Na nádražích jsme hledali „kypjatok“ (samovar) na čaj, dělili se o kostku cukru.“ Vedle fotografií vládních činitelů se nachází kopie výtisku ranních Lidových novin ze 17. října 1918, Brno – vydaných 11 dní před vyhlášením samostatného státu. V tučných titulcích se dočteme hesel: „Zmatek ve Vídni a v Pešti, Český stát bez Slovenska a smíšených území! – Ohlas v Uhrách ...“ Vykreslují rušnou atmosféru dní předcházejících vzniku naší republiky.

NÁSLEDUJE ZÁVAN DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLKY

Vyhazování letáků z letadla byl za války obvyklý způsob poskytování informací lidem i v těch nejnedostupnějších oblastech. V domě u Stuchlíků na Chobotově se dochovaly na průklepovém papíře letáky, které se snesly „z nebe“ a pochází z května roku 1939. Obsahují text s výzvou „Všem věrným

Pokračování na straně 31.

Pokračování ze strany 30.

Čechům.“ Apelují na národní hrdost a jsou zde zachyceny rady pro přežití ve vyhlášeném Protektorátu Čechy a Morava. Jeden obsahuje palčivé verše zesměšňující témata protektorátní propagandy. Od dalších sběratelů pochází doklady odrážející dobu. Šatenka, lístky na potraviny (cukr, mouka, chleba i mýdlo), mnoho osobních dokladů a nechybí protektorátní bankovky.

O STO LET ZPÁTKY

Mezi obyčejné lidi nás zavádí fotografie z rodinného alba paní Černé. Všechny dokumenty, které se týkají spolku Sokolů a jejich sletů jsou soustředěny kolem Kroniky Sokola Halenkovice 1919 až 1930, o níž se zmiňujeme v předchozích číslech Halenkovického zpravodaje. Pomalu přecházíme do období po druhé světové válce. Série barevných snímků od pana Františka Riedla na protější stěně nám vyobrazuje současnou tvář naší obce.

Fotografie svatebních párů nám vystihují rozmanitost a vývoj společenského života. Následují obrázky významných budov naší obce v proměnách času.

Fotografická galerie je ukončena pohledy do školních lavic. Nejstarší velmi zachovaná fotografie se pyšní titulkem „Ročník 1894 ve škole.“ Atmosféru zde dotváří dochovaná vysvědčení, školní zprávy a největší pozornost poutá List tovaryšský. Ve svém poselství hovoří k mladým učňům – tovaryšům nejen o poctivém jednání jako řemeslníků, ale přináší cenné rady do života z hlediska morálních vlastností jako je úcta, pokora, láska k životu a všude přítomná národní hrdost.

Opouštíme fotogalerii, ve které je oživena nejedna zapadnutá vzpomínka... a stroj času nás přenáší do atmosféry doby prvorepublikové. Nábytek nám byl s velkou laskavostí zapůjčen z depozitu Muzea Kroměřížska. A tak bylo vytvořeno zákoutí s obývacím pokojem, ve kterém se vyjímají háčkované dečky, dobové obrazy a busta T. G. Masaryka, polstrované křeslo, stůl, komoda a police s růžovým porcelánem, na obývací prostor navazuje pracovna s psacím stolem, židlí, telefonem, kalamárem a mechanický stroj na sčítání a odčítání „Produx“, následuje paraván s dobovými obrázky Vídně, před ním stojí kulatý černý stůl s mísou na mytí, pokračujeme ke šlapacímu šicímu stroji s dózou knoflíků, zachované svatební šaty z období první republiky od paní Jelšíkové, v kuchynce na stole je prostřeno k obědu, v po-

Pokračování na straně 32.

Pokračování ze strany 31.

lici dominují mlýnky na kávu, připraveny jsou ošatky, velké síto, máslenka (nádoba sloužící k výrobě másla) stojící vedle necek...

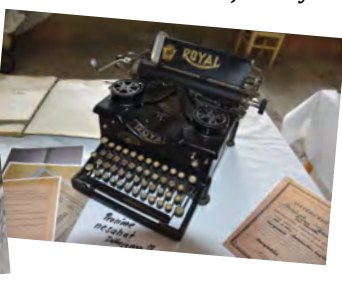
Uprostřed se nachází dobové dokumenty – fotoalba, osobní doklady, prvorepublikový psací stroj. Samostatný prostor je ponechán publikacím: Posel apoštolátu – kalendář r. 1938, Jan A. Baťa: Budujeme stát pro 40 000 000 lidí r. 1938 – budování letecké dopravy, Dopravní vybudování ČSR, foto ševcovská dílna okolo roku 1920 v Uh. Hradišti, Jan A. Baťa: Spolupráce 1936, ukázka výkresu – výrobní dokumentace výroby obuvi f. BAŤA z roku 1938.

A protože nejen prací žila první republika, můžete zde obdivovat turistickou hůl se štítky první čtvrtiny 20. století. Štítky na ní jsou česky (Hrad Bítov nad Dyjí, Vranov u Brna) a německy u míst s převahou německého obyvatelstva (Znaim – Znojmo, Frain – Vranov nad Dyjí), které po Mnichovu připadlo Německu.

OCITÁME SE V OBDOBÍ OD ROKU 1945 AŽ PO SOUČASNOST

Zrcadlově se rozprostírá kuchyňka, ve které se při pohledu na vybavení rozzáří nejedna tvář, protože zde nás lákají doplňky, které mají stále místo v mnoha našich domácnostech. Vedle ní potěší vybavený dětský pokojík s ručně vyrobenou károu, která byla tak typická pro šedesátá a sedmdesátá léta, dva magnetofony (hovorově magnetáky nebo magiče) dnes nám jeho funkci přebírá CD přehrávač, na stole v pracovně psací stroj spolu s osobním počítačem, obývák s konferenčním stolem, šálkem na kávu, křeslo, na policích nechybí oblíbené dobové „štvanice“ a busta K. Gottwalda, čestná uznání všeho druhu a mnoho dalšího.

Uprostřed prostorného sálu je pro děti připraven hrací koutek s typickým plastovým stolečkem a židličkami a směsice úkolů na téma „Státní symboly České republiky“. Nad nimi se hrdě vypíná foto mapa rozsáhlého halenkovického území. Slavnostní atmosféru podtrhují státní vlajky rozvěšené v celém prostoru výstavy. Při odchodu se zastavíme u pamětní knihy, u které je dobová miska na sůl. Připomíná vernisáž, na které byli hosté vítáni chlebem a solí. Rozloučíme se pohledem na projekt, který speciálně pro naši výstavu vytvořil Jirka Pacholský ze 4. třídy. Vyobrazil státní symboly, které umístil okolo písně z divadelní hry Fidlovačka aneb Žádný hněv a žádná rvačka J. K. Tyla.

Uvádíme celý text:

„Kde domov můj,
kde domov můj?
Voda hučí po lučinách,
bory šumí po skalínách,
v sadě skví se jara květ,
zemský ráj to na pohled!
A to je ta krásná země,
země česká, domov můj,
země česká, domov můj!

Kde domov můj,
kde domov můj?
V kraji znáš-li Bohu milém,
duše útlé v těle čilém,
mysl jasnou, vznik a zdar,
a tu sílu vzdoru zmar?
To je Čechů slavné plémě,
mezi Čechy domov můj,
mezi Čechy domov můj!

S hudbou Františka Škroupa se první sloka stala naší hymnou....

Samotná prohlídka návštěvníkům průměrně trvala kolem dvou hodin a pamětníci odcházeli se slzou v oku. V jejich myslích ožívaly dávno zapadlé vzpomínky.

Výstava ke stým narozeninám byla cenným zdrojem informací a dotykem doby pro žáky 5.–9. ročníku naší školy. V rámci své návštěvy hledali odpovědi na mnoho obsáhlých otázek, typu: Co je válečný kříž? Kde se nachází a k čemu sloužil magnetofon? Kolik má telefon z minulého století čísel na „otočné číselnici?“ Čím se vítají státní návštěvy v naší zemi a proč?

Všechny vystavené fotokopie jsou pořízeny z originálních dokumentů zapůjčených převážně lidmi z naší obce.

Děkujeme za zapůjčení materiálů všeho druhu a spolupráci při identifikaci jednotlivých dokumentů, za pomoc s realizací jednoho snu.

Bez obětavých lidí by akce podobného charakteru ne spatřily světlo světa. Díky vám všem, kdo jste nás jakýmkoliv způsobem podpořili, díky za vaši návštěvu a za slova díky v pamětní knize.

„Rozjíždíme“ další stovku, a pokud to tak cítíme, můžeme začít od znova. Je jen a jen na nás, jaké to další století „naší drahé vlasti“ bude...

Paja

ČTĚTE: PADESÁT LET UTAJOVANÝ SKANDÁL VE FATŘE

Koncem září 1964 jsem se vrátil z vojenské služby a hned další den jsem se hlásil v novém zaměstnání – ve Fatře Napajedla. Vybral jsem si Fatru, protože jsem ji dobře znal z technologických cvičení na průmyslovce a z prázdninové praxe. Její zaměření mi vyhovovalo. Byly i jiné podniky, ale Fatra mi z nich byla nejbližší.

Přijetí jsem měl vyřízené již předem, a tak mě čekal jen běžný přijímací kolotoč. Na osobním oddělení jsem podepsal příslušné papíry a byl jsem seznámen s mým novým místem.

„Protože nemáte žádnou kvalifikaci, byla vám přidělena 4. třída a budete zaměstnán jako pomocník u linky...“ bylo mi sděleno pracovníkem osobního oddělení.

„Promiňte,“ skočil jsem mu do řeči: „teď jste si opisoval údaje z mého maturitního vysvědčení z chemické průmyslovky ve Zlíně. Ve čtvrtém ročníku jsme aspoň padesát hodin věnovali Fatře přímo v provozech, v prázdniny jsem tu byl na praxi ve válcovně. To není kvalifikace?“

„Pro nás je rozhodující, že nemáte z Fatry výuční list. To je pro nás kvalifikace,“ dodal. Myslím, že mluvil i o tom, že si výuční list mohu dodatečně udělat, případně něco o uhelné brigádě, ale toto si už přesně nepamatuji.

Tak tady mi pšenka nepokvete, řekl jsem si. Představa dělání výučního listu po maturitě ve stejném oboru mi připadala absurdní. Můj sen, že začnu dálkově studovat chemii na vysoké škole, mizel v nedohlednu. Takže po rozhlédnutí se na místě nekvalifikovaného tupce jsem podal žádost o přijetí do jiného podniku, kde budu mít větší naději na splnění mého snu. Ten podnik se tehdy právě stěhoval do nových prostor, takže změna zaměstnání bude nějaký čas trvat.

Čas ubíhal. Práce byla úměrná zařazení, jen s mistrem jsme si někdy ujasňovali názory. Byl pro nás nejvyšší autorita, protože vedoucí cechu válcovny, ještě se tehdy používal termín správce válcovny, byl po dopravní nehodě skoro celý rok v nemocnici. Po roce mně oznámili, že moje žádost o změnu zaměstnání byla schválena a mohu tedy nastoupit v novém podniku.

Uzdravený správce již pár týdnů řídil válcovnu, ale jako ostatní nekvalifikovaní tupci jsem se s ním přímo nepotkal. Proto, pár dní před mým odchodem, mě překvapilo, když za mnou přišel mistr s tím, že se mnou chce správce mluvit. To bude kartáč, říkal jsem si, protože ten, kdo mění po roce zaměstnání a odchází z firmy s takovou tradicí a pověstí jakou má Fatra, je opravdu tupec, který si nevážil toho, co má.

Vstoupil jsem do kanceláře, a to co mě čekalo, do smrti nezapomenu. Vstal, podal mně ruku a s nepředstíraným úsměvem řekl: „Pane Slaníku, děkuji Vám za to, že jste s námi spolupracoval celý rok na rozvoji firmy.“ A dál mi popřál mnoho úspěchů na novém pracovišti a opět poděkoval za SPOLUPRÁCI. Jaký rozdíl v chování při vstupu a odchodu z jedné firmy.

Tak důstojně se choval, on, správce největšího cechu ve Fatře, k mladému nespokojenci, kterému se nelíbilo na místě, které on tvořil. Nevěděli jsme o sobě tehdy nic. Já jsem nevěděl, že on stál u prvních zkoušek zpracování

PVC nejen ve Fatře, ale na celém území „Protektorátu Čechy a Morava“. A nikdo nemohl tušit, že až se po více než třiceti letech vrátím do Fatry, tak můj projekt výroby fólií pro hygienu způsobí největší změny ve firmě za třicet let a bude znamenat i konec tehdejší válcovny. S tímto správcem jsem se už v životě nesetkal, ale to, jak se se mnou rozloučil, mě ovlivnilo na dlouhý čas.

Měl jsem štěstí, že jsem se ještě potkal a pracoval s lidmi odchovanými tak, že SPOLUPRÁCE znamenala nejen slovo, ale byla způsobem práce a chování. Ne velení, to je prosazování toho, že Já velím a rozhoduji, ale SPOLUPRÁCE – to je vzájemná diskuze o problémech a jejich řešení. Ta byla stylem konání onoho správce, se kterým jsem hovořil poprvé při setkání na rozloučenou.

V této době se všude připomínal vznik Československa a následující První republiky a slavné osoby, jejichž úsilím se tehdejší ČSR stala jednou z nejvyspělejších zemí Evropy i světa. Jsou mezi nimi i Tomáš i Jan Baťovi. A mezi knihami, které uvádějí principy tehdejší práce, je i kniha Jana Antonína Bati s jednoduchým názvem SPOLUPRÁCE jako jeden z hlavních principů baťovského systému.

A to je všechno. Divíte se, že tu není nic o nějakém fatrováckém skandálu, jak sliboval nadpis? To víte, nějak jsem vás musel zaujmout, abyste si tento článek přečetli. Nebo si myslíte, že původní nadpis „SPOLUPRÁCE“ by byl dost zajímavý? Já myslím, že by to až sem nikdo nedočel.

- as -

BANÁLNÍ VYNÁLEZ, KTERÝ ZMĚNIL SVĚT

Propiska. Používáme ji téměř dennodenně. Rukama nám jich prošlo na stovky, ba tisíce. Věčně je ztrácíme a jako zákonem schválnosti vždy vezmeme tu, která zrovna dopisuje. Ale přemýšleli jste někdy nad tím, jak taková propisovačka vlastně vznikla? Musím se přiznat, že mě tento vynález v posledních letech doslova ohromil. A tak mi dovoluňte se s vámi o tento koníček podělit.

Čemu vlastně vděčíme za to, že už nemusíme mít konečky prstů ušmudlané od inkoustu? No, jak tomu obvykle bývá, tak i cesta ke vzniku propisky byla celkem trnitá. Jak už jsem naznačil, dříve byla k psaní využívána tuš, do které se namáčely husí brka a posléze dřevěná pera s plechovou špičkou. Ty byly následovány plnicími pery, do kterých se nasával inkoust a později vznikla pera na bombičky. Další typickou psací pomůckou je tužka, jejímž předchůdcem byla od starověku stříbrná nebo olovená tyčinka.

Co se samotných propisovaček týče, tak jejich návrhy se zabývali vynálezci již v dávné minulosti. Už v 17. století nad ní přemýšlel astronom a fyzik **Galileo Galilei**, který dokonce zhotovil náčrty jakési „prapropisky“. První patent něčeho, co by se dalo přirovnat k dnešní propisce, si však nechal až v roce 1888 vystavit Američan **John Jacob Loud**, který tuto pomůcku používal pro značení kůže.

Vyhotovit ale propisku jako takovou se podařilo až maďarskému novináři jménem **László Bíró**, který vyrobil první prototyp roku 1931 a roku 1938 si tento vynález nechal patentovat. Bíró k vynálezu inspirovala dětská hra „kuličky“. Do psací pomůcky tak implementoval kuličkové ložisko, které umožňuje plynulou rotaci. Kulička se při doteku s papírem začne otáčet, čímž dochází k odebrání náplně ze zásobníku a přenášení barvy na papír. Bíró ale nebyl jediný s podobným nápadem. Opět se totiž ukázaly „šikovné české ručičky“ a v červnu 1935 si v tehdejší Československu nechal patentovat pero s kuličkou ve hrotu pražský inženýr **Václav Klimeš**.

Popularita tohoto převratného vynálezu raketově stoupala a koncem 40. let se kuličková pera neboli propisky, začaly vyrábět po celém světě. I díky tomu se dnes můžeme těšit z nepřeberného množství tvarů, barev a velikostí této zdánlivě banální psací potřeby. A jak už tomu tak bývá i tento ve své době převratný vynález se nyní pomalu stává historií. Propisovací tužky jsou postupně nahrazovány telefony, tablety či elektronickými pokladnami a vytrácejí se jak z našich šuplíků, tak z obchodů a restaurací.

Doufám, že teď už chápete, a možná i sdělíte, mé nadšení pro propisky. Já sám si pamatuji, kdy jsem dostal svou první. Bylo to v roce 1956 a byla plastovo-kovová. V té době mě ani nenapadlo, že jednou je budu sbírat. Avšak propisek na mém stole přibývalo a já postupně začal obdivovat jejich jedinečnost a rozmanitost. Proto jsem se v roce 2017 rozhodl ze svých propisek založit sbírku a rozšířit ji o kuriózní kousky. K hledání jsem mimo jiné využil i internet. S kompletací sbírky mi také velmi pomáhali mí přátelé a známí, od kterých jsem dostal nejrůznější exempláře, za což jim upřímně děkuji. Cesta to byla relativně dlouhá, ale musím říct, že zábavná.

V současnosti sbírka čítá na **5 000 kusů** a obsahuje propisky jak z celé republiky, tak ze zahraničí. Zároveň se snažím, aby všechny kousky byly technicky funkční. Sbírkou dělím na dvě základní části, a to na propisky „**atraktivní**“ a „**reklamní**“. Atraktivní část obsahuje propisky kuriózních tvarů či barev. Reklamní část je pak zaměřena na propisky s logem firem a dalších organizací. V rámci sbírky se tak nacházejí propisky svítící, blikající, maxi (30 cm), mini (6 cm), s planžetou na „tahák“, s logem obcí či podnikatelů, propisky z kupónové privatizace a jiné. Z propisek se tak stal můj koníček, který mě nepřestane překvapovat.

Dovolte mi tedy, vás tímto srdečně pozvat na výstavu mé dosavadní sbírky, která se bude konat 27. 6. – 11. 7. 2019 v přízemí Kulturního domu Halenkovice, v místnosti č. 23, klub seniorů.

Těším se na vás!

Zdeněk Langer

Opět jsme pomáhali

V úterý a ve středu 19. a 20. února 2019 se v odpoledních hodinách uskutečnila sbírka ošacení a obuvi v místnosti klubu seniorů v budově KD Halenkovice pod záštitou Diakonie Broumov a Obecního úřadu Halenkovice.

Sběru se obětavě ujal paní Anna Horková a Anna Musilová. Díky štědrosti lidí připravily dámy k předání broumovské Diakonii celkem dvaadesát větších pytlů a třináct krabic naplněných nejrůznějšími dary. Krom výše uvedeného odevzdávali obyvatelé hračky, knihy, ložní prádlo, záclony, nádobí, domácí potřeby apod.

Tak se opět naplnilo poslání celé akce „Nepotřebné věci potřebným“.

redakce

...předvečer vánoční

S radostí a snad i patřičným usebráním očekáváme narození našeho Pána Ježíše Krista. Každý tak činí po svém a případně mi poněkud pokrytecké zdvihát obočí, pokud dobu adventní někdo prožívá takřkajíc „nepatřičně“. Hodně se vždy hovoří o ztišení, zvolnění ve všedním shonu a pohledu do sebe sama. Ano určitě, je to potřebné a prospěšné. Potěším však náš dělný moravský (i český) lid. Dle mého rozhodně není špatně a vyloučeno, aby člověk i o adventu stál nohama na zemi. Není třeba si vyčítat, že mám na zřeteli i všední starosti a fyzicky pracuji sám na sobě, svém okolí a prostředí, do kterého právě narozeného Spasitele přijmeme. Pokud se čeká narození dítěte, tak se docela běžně domácnost obrací naruby. Vše se uklízí, pere, žehlí, připravujeme se na příchod nového člena rodiny.

Myslím, že adventní čas strávený činorodě má také svůj význam a své kouzlo. Připravujeme se nejenom duchovně na narození toužebně očekávaného Spasitele, ale i po praktické stránce. Jako bychom skutečně měli přijmout do své domácnosti novorozeně. A v tom je ta svérázná krása toho předvánočního domácího krámování, uklízení, praní záclon, svátečního zdobení, pečení cukroví a vůbec veškerého vyvažování, zdobení stromečků a nahánění kaprů ve vaně.

My narození Spasitele nejenom promýšlíme a promodlíme, ale my ho prožíváme celým svým lidstvím a bytím! Všechnu tu krásu a revoluci v našich obydlích přece děláme jak pro sebe, své blízké, tak i pro Něj. Aby byl ten velký den Jeho narození umocněn naší krásou vnitřní, ale i čistotou a krásou vnější. Proto se odedávna všechno strojí do svátečního a očekává tu velkou chvíli. Dokonce i obyvatelstvo chlévů (máte-li někdo ještě něco takového) obvykle

dostává cosi výjimečného na přilepenou. Ano, samozřejmě, vždyť i On se narodil ve chlévě. Nelze na chlév zapomenout... Všechno pak ztichne a čeká na ten úžasný moment, kdy se k nám skloní sám Bůh...

Uchvacující dokonalost Božího stvoření se ukazuje i v okolnostech narození Ježíše Krista coby Božího Syna, který přijal lidské tělo (považte, Boží Syn přijal to slabé, křehké a pomíjivé, bolestné lidské tělo!) skrze Pannu Marii a stal se člověkem (jak nás asi musí milovat, když jde do takového podniku!). Nenarodil se za zvuků fanfár do saténu a hedvábí, nesestoupil na zlatém oblaku za ohromujícího lomozu z nebe. Narodil se tak prostě jako málokdo. Snad ani v době jeho narození nepřicházely děti zcela běžně na svět v tak nuzných podmínkách. Přesto se ten hnojem a slámou vystlaný chlév stal katedrálou věčné a plné radosti. Dočkali jsme se! Narodil se nám Spasitel! Hosanna In Excelsis Deo! Ta radostná zvěst se překotně šíří do světa. Můžeme jen zírat jak! Prostí pastevci jsou první hlasatelé radostné zvěsti, která se žene jako lavina krajem. Jaká to musela být nosná informace, když se tak brzy donesla až k nejmocnějším do jejich paláců...

Co všechno ten okamžik Ježíšova narození změnil! Už nic nebylo jako dříve.

FARNOST

Přichází události nám známé z knih Nového zákona. Po Ježíšově smrti (a zmrtvýchvstání) by se najednou mohlo zdát, že jeho „příběh“ končí. Hrstka Ježíšových učedníků se bojácně schází za zavřenými dveřmi. Ovšem Ježíš přece jen dává všemu tomu, co ve svém životě řekl a učinil (i povolání svých učedníků), jednou provždy smysl. Vylévá na své učedníky Ducha svatého, aby s nimi byl až do konce dnů tohoto světa. Od této chvíle už nelze víru v Krista vymýtít. Krev mučedníků prolévána od té chvíle až po současnost dokazuje, že je víra stále živá.

Velikost či síla víry se neměří počty a zbožností věřících, ale hloubkou a pravdivostí žité víry každého jednotlivce. Tak jako se rodíme a umíráme sami, tak také zcela sami budeme jednou skládat účty svého života před Pánem, a to i kdybychom byli součástí sebevětší a sebesilnější církevní obce. Je to velká věc dávající poznat, že to největší a nezácnější se ukrývá v každém z nás jednotlivě. Skutečnost, že nám Bůh dal život znamená, že máme účast na jeho stvořitelském díle. Je třeba jen obstát a naplnit to, co od nás očekává...

Igor Šišák

Zdroj: www.farnosthalenkovice.eu

BÁBOVKA STRACIATELLA - BEZLEPKOVÁ

Přinášíme vám recept vítězné bábovky paní Anetty Súpupové. Svými hlasy ji ocenili návštěvníci ochutnávký vánoček a bábovek, která proběhla v prosinci v rámci rozsvěcení vánočního stromu.

- 200 g cukru krupice
- 200 g tuk na pečení
- 4 žloutky
- 150 g pohankové mouky
- 100 g kokosu
- 100 g nadrobno nasekaných kousků čokolády
- 50 g škrobové moučky Solamyl
- 4 bílky
- ½ prášku do pečiva
- nastrouhaná kůra z půl citrónu

Postup:

Změklý tuk vyšleháme do pěny s cukrem a přidáme žloutky. Dále přidáme sekanou čokoládu, kokos, citrónovou kůru, mouku se Solamylem a kypřicím práškem. Nakonec vmícháme vyšlehaný tuhý sníh. Pečeme v troubě vyhřáté na 180 °C asi 60 minut.

Vánoční povídka

Byli jsme mladí manželé a o těch Vánocích jsme měli před rozvodem. Už jsme měli vyplněné formuláře. Ale vlastně – vlastně jsme se měli pořád rádi. Já jsem měl „svou hrdost“, manželka měla „svou hrdost“, a nemohli jsme se odhodlat k tomu, abychom jeden řekl druhému, že rozvádět se nemá smysl. Člověk tolikrát myslí, že je hrdý, a zatím je jenom ješitný.

Žili jsme v jednom bytě – Ale nežili jsme spolu. Žili jsme vedle sebe. Kolik lidí žije v jednom bytě, a přitom žijí jenom vedle sebe, a ne spolu. Kvůli dětem jsme

sice vyzdobili vánoční stromek, ale já ani manželka jsme se na tyhle Vánoce netěšili, poprvé v životě. Dětem jsme Vánoce kazit nechtěli. A tak jsme jim i pomáhali stavět betlém – rovnali jsme figurky starého betléma a děti se nám svýma maličkýma rukama pletly do práce.

A náhle manželka ukázala Jezulátko. Pohlédla na mě. Ten pohled nikdy nezapomenu, ten pohled svítil odhodláním, zmatkem i láskou.

„Hele,“ řekla.

„Co?“

„Hele, dnes se narodí Ježíšek...“ Mlčela. „Co kdybychom se dnes narodili znovu i my dva?“

Pohlédl jsem na ni. Naše hlavy byly tak blízko, jedna vedle druhé. Sklonil jsem se k ní a políbil jsem ji. Děti si všimly našeho polibku a hned k nám popolezly a smály se, museli jsme je oba políbit také. Pak manželka vzlykla a položila Jezulátko do jesliček.

Andělská vteřina? Vy sbíráte andělské vteřiny, že? Píšete o nich? Tak tohle byla andělská vteřina. Tohle byla naše andělská vteřina, při které se rozhodlo o zbytku našeho života i o životech našich dětí. Často na ni vzpomínám. A vzpomínáme na ni s manželkou každý rok, když stavíme betlém. Už ho stavíme s vnoučaty. A uvědomujeme si, jak smutně by asi vypadaly naše životy i životy našich dětí, kdyby se tehdy nenarodil Ježíšek v našem betlémě... Kdybychom se s manželkou na sebe tehdy nepodívali. Kdyby v sobě nenalezla dostatek odvahy, aby mi řekla to svoje rozhodující „hele“.

Někdy stačí trochu odvahy. Jen trochu odvahy. A zachrání se šťastný život tolika lidem.

(vira.cz, z knihy Eduarda Martina

Ježíšek pro mě)

Hafan prosinec 2018

Nový rok – nový začátek

V životě existují výjimečné okamžiky, kdy se nám nabízí mimořádná příležitost začít znovu. Nový rok takovým okamžikem je. Podnes si většina lidí uchovala pocit tajemna obestírající nás pokaždé, když starý rok končí a nový začíná. Mnozí touží prožít naplno tento okamžik, kdy staré ustupuje novému a zanikající vznikajícímu. Je to úžasná a přitažlivá chvíle.

Oslavit začátek nového roku správně je umění. Nám křesťanům přináší totiž ještě něco víc než vzájemné přání šťastného nového roku.

Hle – všechno tvořím nové! praví Bůh (Zj 21,5).

Všecko nové je třeba brát vážně. Máme právo počítat s tím, že nám Bůh poskytne nové možnosti, ukáže nové cesty a vloží nám do srdce nová přání. Je něco velkého a krásného v tom, že nic v životě nemusí setrvávat ve stereotypu ani pokračovat beze změny a stále jen opakovat zaběhnuté vzorce. Náš život může být proměněn a dostávat stále novou tvář. Navenek zůstaneme pravděpodobně ve stejných životních podmínkách: ve stejné zemi, se stejným manželem či manželkou. Rozhodující však nejsou vnější okolnosti, ale náš postoj a způsob, jak na ně reagujeme. V tom se ukrývají naše možnosti stálého vývoje a proměny.

Povzbuzením k obnově se stává právě skutečnost, že nám Pán dopřává začít nový rok. Nepřeje si, abychom v něm žili stejně jako v právě uplynulém. Touží po tom, abychom se setkali novým způsobem s ním i s těmi, které nám na naší cestě pošle.

Jsme na cestě k bohatšímu životu.

(vojtechkodet.cz, podle knihy: I dnes je den Boží), Hafan leden 2019

Výroční členská schůze ZO ČSV NAPAJEDLA

V neděli 17. února 2019 se na sedmdesát členů spolku včelařů sešlo v sále Obecního úřadu Pohorelice na výroční členské schůzi. Za přítomnosti starostů obcí, ve kterých spolek působí, jsme zhodnotili svoji činnost v oboru včelařství.

Zprávu o činnosti spolku za rok 2018 přednesl předseda spolku př. Ladislav Žaludek. Ve zprávě zaznělo, že spolek

k 1. 1. 2019 sdružuje 103 členů a 1 včelařský kroužek mládeže, do kterého se přihlásilo 12 dětí. Našich služeb využívá i 10 registrovaných chovatelů a 2 chovatelé, kteří nejsou členy ČSV. Pečujeme o 914 včelstev na 124 stanovištích. Za rok 2018 včely přinesly 16797,40 kg medu.

Pozitivní informací je, že do spolku se hlásí noví, a hlavně mladší chovatelé.

VČELAŘI

Př. R. Slovák pokladník spolku informoval přítomné o hospodaření spolku, kde si vedeme dobře a hospodárně využíváme finančních prostředků.

Př. Jaromír Machač seznámil členy se zdravotním stavem a situací ve včelstvech. Informace které zazněly ze strany chovatelů, nás opravňují k mírnému optimismu pro rok 2019. Bylo konstatováno, že ošetřování kultur ze strany zemědělských podniků a jejich ohlašování včelařům je bez problémů. Horší situace je při hodnocení přístupu drobných pěstitelů, kdy někteří nerespektují vyhlášky a nařízení a ošetřují svoje kultury za plného letu včel a ostatního užitečného hmyzu.

Pro mládež a nevčelařskou veřejnost jsme v roce 2018 připravili několik besed na téma „Život včely medonosné“. Zastupitelé obecních úřadů a města Napajedla chápou, že bez finanční podpory by činnost včelařů byla velmi problematická. Za toto jim vřele děkujeme.

Tak jako každoročně i v roce 2018 ohodnotil předseda OO ČSV Zlín př. Roman Slavík pět našich chovatelů odznakem „Vzorný včelař“, za jejich vzorný přístup ke včelařství. S veškerou naší činností je možné se seznámit na internetových stránkách www.vcelarinapajedla.

Ladislav Žaludek

ZAHRÁDKÁŘI

V neděli 24. února 2019 se v budově KD Halenkovice konala výroční členská schůze. Předseda spolku přítel Lukáš Kuchař přednesl Zprávu ČZS ZO Halenkovice za rok 2018.

V úvodní řeči přivítal pan Kuchař přítomné a pokračoval slovy: „Chtěl bych poděkovat všem členům, kteří se podílejí svou činností na rozvoji a udržení spolku i tradice, která nám byla předána, a také je potřeba spolek a tradice udržet ve funkčnosti dál a předávat dále našim dětem, vnukům a veřejnosti, aby nejen náš spolek, ale i jiné aktivní spolky v obci zachovaly činnost!“

NA VÝROČNÍ ČLENSKÉ SCHŮZI BYLO USTANOVENO NOVÉ SLOŽENÍ VÝBORU ČZS ZO HALENKOVICE PRO OBDOBÍ 2019-2024:

předseda: Lukáš Kuchař

jednatel: Pavel Fürst

pokladník: Lenka Zapletalová

kulturní referent: Jarmila Gabrhelíková

vedoucí pálenice: Dalibor Stuchlík

matrikář: Miroslav Chaloupka

hospodář: Radek Zapletal

ostatní členové výboru: Ing. Jiřina Černá, Josef Badal, František Gabrhelík, Zdeněk Plšek, Tomáš Ptáček, Jakub Frolík

kontrolní komise: předsedkyně a zapisovatelka – Eva Čapková

ostatní členky: Vlasta Kociánová a Vilma Skřivánková

Zpráva ČZS ZO Halenkovice za rok 2018

PŘEDSEDA SPOLKU ZHODNOTIL LOŇSKOU SEZONU 2018.

Označil ji za velmi vydařenou, což doložil na níže uvedených číslech:

Pálenice: za sezónu 630, 13 553 AA, tržba 2 909 094 Kč, daň 1 938 222 Kč

Povidlárna: za 3 měsíce – 53 zákazníků, 5 440 kg trnek, 18 040 Kč

Moštárna: za 3 měsíce – 106 zákazníků, 8 813 L moštu, 42 275 Kč

„Oproti předchozímu roku 2017 byl zisk vyšší, nicméně jsou potřeba i investice, které zajistí chod provozů a spolkové budovy,“ dodal předseda spolku.

INVESTICE, KTERÉ BYLY V PRŮBĚHU ROKU REALIZOVÁNY A AKCE, KTERÉ SE V PRŮBĚHU ROKU 2018 UDÁLY:

Únor: – v pálenici, KZ a povidlárně provedena rekonstrukce topného systému + přidáno oběhové čerpadlo

Březen: – košť slivovice

Červen: – uspořádán zájezd

Červenec: – 16. 7. – verifikace

– 18. 7. – zahájení pálení letních kvasů – nový páleníčář Pavel Fürst

Srpen: – problémy s chladicí vodou, ve spolupráci z OÚ navázení vody z ČOV – zahájení stavebních prací rekonstrukce chladicího systému – osazeny ventilátory v pálenici

Září: – výstava ovoce a zeleniny (32 vystavovatelů, 52 vzorků zeleniny, 75 vzorků ovoce, 143 návštěvníků)

– v pondělí návštěva dětí z MŠ a ZŠ Halenkovice

– 24. 9. – proběhla přednáška pana Ing. Petra Gajdoštiny na téma zelenina

– v areálu pálenice proběhla brigáda na dřevo, bourací práce u studen na chladicí vodu (odstranění boudy) výkop, usazení nádrže na chladicí vodu a propojení se studnami. Celkové náklady na nákup, převoz nádrže výkopové práce, usazení a zprovoznění bylo cca 64 451 Kč

– oprava nožů na drtiči v moštárně a instalace stropního ventilátoru v povidlárně

Ríjen: – nákup dvou orientačních směrových cedulí „Pálenice“

– oprava motoru v povidlárně. Výměna klíňáků na motoru surovinového kotle

– návštěva MŠ Halenkovice s ukázkou moštování a ochutnávkou moštu a různých druhů povidel

Listopad: – nainstalována světelná signalizace k surovinovému kotli

– výměna přívodu chladicí vody z potoka

Prosinec: – účast na rozsvěcování vánočního stromu

– 20. 12. 2018 – inventury v areálu ČZS Halenkovice

BRIGÁDNICKÉ PRÁCE

Předseda spolku také seznámil přítomné s brigádnickou činností členů:

„V průběhu sezóny probíhají brigády na údržbu parčíku u Svatých (organizuje přítelkyně Ing. Jiřina Černá), údržba sadu u pálenice + sečení trávy v sadu a okolí budovy ZO.

V roce 2018 bylo odpracováno celkem 1171 brigádnických hodin z toho 564,5 h. proplacených). K tomu bylo ještě odpracováno 470,5 hodin, které jsou odpracovány bez nároku na honorář, a to z akcí Košť slivovice, rozsvěcování vánočního stromu, organizace degustu, návštěva MŠ v moštárně a jiné akce.

ČZS Halenkovice má celkem 104 členů (35 žen a 69 mužů). Do svazu vstoupili dva členové, a to přítelkyně Vilma Skřivánková a přítel Tomáš Ptáček. Zahradkářský svaz také sleduje významné dny našich členů. V loňském roce bylo zasláno šest písemných blahopřání k půlkulatinám. U příležitosti významného životního jubilea jsme navštívili pět našich členů osobně, věnovali jim malou pozornost a popřáli pevné zdraví do dalších let. Dvaadvacet členů dosáhlo věku, kdy nemusí absolvovat povinné čtyřhodinové brigády. Za třicet členů platí členský příspěvek zahradkářský svaz.

Všem členům, kteří v loňském roce odpracovali čtyři brigádnické hodiny (a členům, kterým je nad 70 let), bude v roce 2019 poskytnuta sleva na pálení, pronájem KZ pro člena ZO (slevu nelze darovat či jinak půjčit), sleva na moštování a dotovaná cena zájezdu. I na příští léta jsou tyto slevy podmíněné odpracováním čtyř brigádnických hodin, nebo dovršením 70 let.“

Pokračování na straně 39.

Pokračování ze strany 38.

SLOVA ZÁVĚREM

„Rád bych poděkoval všem, kteří zachraňovali krizové situace v pálenici – jmenovitě hospodář Radek Zapletal, páleníčárka Lenka Zapletalová, předseda Dalibor Stuchlík a všichni ostatní, kteří byli ochotni vykonat nad rámec svých brigádnických hodin jakoukoliv pomoc svazu.“

Odcházejícím členům výboru děkujeme za jejich obětavou práci, energii, kterou věnovali pro rozvoj a udržení spolku ČZS ZO Halenkovice, a to jmenovitě bývalému předsedovi Josefu Hrbáčkovi, Jarmile Baránkové a Václavu Kociánovi. Za dlouholetou práci a obětavost děkujeme přítelkyni Ing. Jiřině Černé, která odchází z postu vedoucí pálenice.

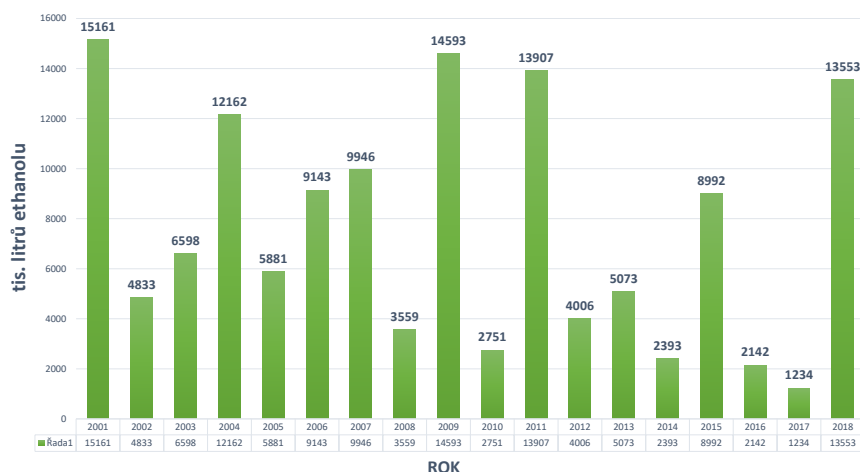
Přátelé, děkuji všem, na které jsem jmenovitě zapomněl. Přeji vám úspěšný rok 2019, jak v osobním životě, tak v pracovním, a také v našem případě pěstitelském, pevné zdraví a ať vám dělají i maličkosti radost ze života,“ uzavřel oficiální část programu předseda spolku.

VZPOMÍNKA

V průběhu večera uctili přítomní minitou ticha své členy, kteří tento svět v loňském roce opustili a vzpomenu na Marii Dubovou, Jindřicha Trvaje, Josefa Kurtina, Lubomíra Vojtáška a Jaroslava Tomaštika.

PŘEHLED VÝKONŮ PÁLENICE U SVATÝCH ZA OBDOBÍ 2001-2018

ZÁJEZD ČZS HALENKOVICE 15. června 2019

Odjezd 7:00 hodin – Halenkovice
po zastávkách ČSAD

1. Valašské Meziříčí – muzeum řeznictví
2. Štamberk – kamenný šenk + oběd*
3. Štamberk – hrad + Štamberská Trúba rozhledna
4. Staříč – miniarboretum u Holubů
5. Přerov – večere restaurace na Jižní*

Cena: člen ČZS: 300 Kč
nečlen ČZS: 400 Kč

*není v ceně zájezdu

Informace a přihlášky:

duben– květen u Jarmily Gabrhelíkové,
tel.: 737 448 860

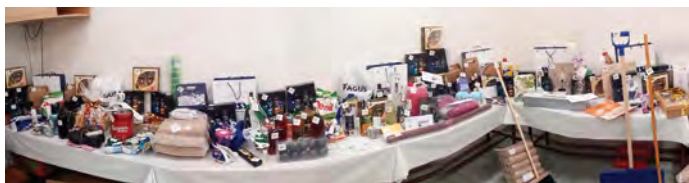

Lukáš Kuchař

HASIČI

Na Hasičském plesu

Velké poděkování našim sponzorům za velmi bohatou tombolu čítající 137 cen mimo 4 hlavní ceny, které byly na slosovatelné vstupenky. Dále byl připraven pro návštěvníky fotokoutek, skvělá muzika a bufet s občerstvením. Další poděkování patří všem hasičům a hasičkám, kteří se podíleli na přípravách a samotném průběhu plesu a samozřejmě všem, kdo na ples 15. ledna přišli a podpořili tím halenkovické hasiče.

Masopustní průvod prošel Halenkovicemi

Ulicemi Halenkovíc protančily nebo prošly masopustní maškary společně s medvědem v sobotu a neděli 2. a 3. března 2019.

Velké poděkování všem, kdo jste se účastnili tradičního Vodení medvěda a přispěli tak k zachování tradic v naší obci.

Josef Gabrhelík ml.

Pochováání basy proběhlo za asistence dam z pohřební služby

Netradičně pojaté Pochováání basy se uskutečnilo v sále kulturního domu v Halenkovicích v sobotu 9. března 2019.

Smuteční průvod důstojně vypořádal basu na její poslední cestě, co na tom, že v poměrně nedůstojném úboru, účast byla hojná.

Trojice dam z „pohřební služby“ oděna do smutečního se ujala čtení hříchů spáchaných v naší obci. Poté následovala pocta base. Na parket se vbelhala taneční skupina, kterou zpočátku držely na nohách jen umně zhotovená chodítka. S přibývajícím aplausem a díky očividnému úspěchu u publika (a hlavně díky povolenému doping), však tanečníci doslova mládli před očima a chodítka se tak nejednou ocitla roztočena nad hlavami „harapesů“.

Zlatým hřebem večera bylo vystoupení britské skupiny QUEEN v čele s charismatickým zpěvákem Jožkou Fredym Gabrhelíkem ml. Na mobilním pódiu, které zručně ovládala jedna mužská síla, zbrázdil s kapelou celý sál a ti šťastnější si mohli zhotovit i selfíčko se zpěvákem.

K tanci i poslechu hrála po celý večer kapela Brixen band.

red

FLORBALOVÝ TURNAJ V BYSTŘICI POD HOSTÝNEM

FLORBAL

V neděli 17. února 2019 proběhl v Bystřici pod Hostýnem florbalový turnaj pro mladší žáky.

Turnaje se zúčastnilo celkem osm týmů, které byly rozděleny do dvou skupin a podle dosažených výsledků postupovaly do čtvrtfinále a dále. Na turnaji se mezi devátou a patnáctou hodinou odehrálo celkem dvacet zápasů, ve kterých se bylo opravdu na co dívat, všechny týmy předváděly hezkou hru a většina zápasů byla velmi vyrovnaná. Pro vítězství v turnaji si nakonec dokráčel

tým Halenkovice Blue, který ve „vyhecovaném“ finále nakonec porazil domácí tým ze Včelína 2:0 a mohl slavit zlaté medaile. Na druhém místě tedy skončilo družstvo Včelín A a bronzová příčka patřila borcům z týmu Včelín B. Všem týmům velice děkujeme za účast, vítězům gratulujeme a doufáme, že se k nám všechny týmy budou rády vracet na další ročníky florbalového turnaje SVČ Včelín.

Dominik Plesník

VÝSLEDKY TURNAJE:

1. Halenkovice Blue
2. SVČ Včelín A
3. SVČ Včelín B
4. Halenkovice Yellow
5. Luhačovice A
6. Tovačov
7. Luhačovice B
8. Zlín

Krajské kolo florbalového turnaje

Ve čtvrtek 24. ledna 2019 jsme se s dívčím florbalovým týmem, který se skládal z osmi dívek, vydali do Uherského Brodu na krajské kolo florbalového turnaje.

Atmosféra turnaje byla výborná, zaplnila se celá hala a vzduchem se nesl pískot píšťalek a povzbudivý jásot okolních přihlížejících. Vznikly dvě hrací plochy, takže se vždy hrály dva zápasy současně.

Dívky hrály výborně. Snažily se od samého začátku až do konce. Měly zvládnout tři zápasy proti soupeřkám. Zápasy byly náročné, ale holky se nevzdávaly. Byly to opravdu krásné zápasy na úrovni, kdy vznikalo spoustu nervy drásajících chvil a napětí by se občas dalo krájet. Holky bojovaly jako lvice. Nedopadli jsme ani první ani poslední, ale sedmí z kraje, což je krásný výsledek. Dívky zaslouží obrovskou pochvalu za vervu a odhodlání, s jakým hrály.

Střelecká statistika: Dohromady jsme zvládli dát krásných sedm branek zásluhou:

Petry Mrázkové – 4 branky

Sandry Kulíškové – 3 branky

Simona Přilučíková

PODĚKOVÁNÍ

PAN REMO LUPPI ZAKOUPIL PRO DĚTI DO FLORBALOVÉHO KROUŽKU 15 NOVÝCH DRESŮ.

VEDENÍ ŠKOLY ZA DAR DĚKUJE.

VÁNOČNÍ TURNAJ VE FLORBALE

Ve středu 12. prosince 2018 se v tělocvičně ZŠ Halenkovice uskutečnil vánoční turnaj ve florbale za účasti jedenácti týmů.

Soutěžili žáci 1.–3. ročníku. Většina z nich soutěžila na turnaji poprvé. Velké poděkování patří za organizaci turnaje panu Jaroslavu Juráskovi.

Soutěžní klání dopadlo s těmito výsledky:

1. ZŠ a DDM Luhačovice
2. **ZŠ Halenkovice KAPITÁNI**
3. ZŠ Huštěnovice A
4. FBC Slovácko
5. **ZŠ Halenkovice JUVENTUS**
6. **ZŠ Halenkovice GLADIATOR**
7. **ZŠ Halenkovice ANANAS**
8. ZŠ Huštěnovice B
9. ZŠ Kudlovice B
10. ZŠ Kudlovice A
11. ZŠ Halenkovice LENTILKY

Nejlepším střelcem turnaje se stal **Vojtěch Pecháček** z FBC Slovácko.

Marie Kašíková

Florbalový turnaj – Spytihněv

V pátek 14. prosince 2018 se naše ZŠ zúčastnila 4. ročníku vánočního florbalového turnaje, kde je hlavní cenou putovní pohár ZŠ Spytihněv.

Soutěžili žáci 4. a 5. ročníků v celkem deseti týmech. Naši školu reprezentovaly týmy: Halenkovice A a Halenkovice B.

Pod vedením trenéra Jaroslava Jurásky se týmu „A“ podařilo získat 1. místo, a tedy i putovní pohár!

Výsledky turnaje:

1. místo – **ZŠ Halenkovice A /blue/**
2. místo – ZŠ Kudlovice
3. místo – ZŠ Huštěnovice

4. místo – ZŠ Spytihněv A
5. místo – 2. ZŠ Napajedla A
6. místo – 1. ZŠ Napajedla
7. místo – ZŠ Pohořelice
8. místo – 2. ZŠ Napajedla B
9. místo – **ZŠ Halenkovice B /yellow/**
10. místo – ZŠ Spytihněv B

Olga Idesová

FANDÍME

Prosincový světový pohár v Novém Městě na Moravě si nenechali ujít ani halenkovští biatlonisté.

Sezona byla na závody bohatá

Dva oblastní závody proběhly v Břidličné a v Novém Městě na Moravě. Dalšími závody byly tři české poháry v Harrachově, Jablonci nad Nisou a Letohradu, kterých se mohlo zúčastnit 7 našich sportovců. Naším největším úspěchem byl závod v biatlonkrosu v Jablonci nad Nisou, kde zvítězil Štěpán Palla.

Mistrovství České republiky opět medailové

Vyvrcholením sezony žáků byly tři mistrovské závody v Novém Městě na Moravě 8.–10. března, které z našeho klubu mohl absolvovat pouze jeden sportovec, Štěpán Palla. Na programu byly štafety dvojic, které jsme jeli společně s klubem Vsetín Bobrky, a obsadili 3. místo. Dalším závodem byl závod s hromadným startem volnou technikou, kde si Štěpán vyjel krásné 2. místo. Poslední závod, sprint klasickou technikou, se nám nevydařil, neboť byl poznamenán deštěm a poryvy větru na střelnici. S těmito podmínkami se nedokázal vyrovnat a obsadil 13. místo.

BIATLON

Sněhová nadílka nám letos přála

Letošní zimní biatlonovou sezonu jsme vzhledem k dobrým sněhovým podmínkám absolvovali o víkendech v Nové Vsi u Rýmařova, Novém Městě na Moravě a Velkých Karlovicích. Přípravy se zúčastnilo 16 našich sportovců.

František Palla

FOTBAL

Zimní příprava a turnaje mládežnických týmů

Halenkovické hřiště je pokryto sněhem a venku vládne zima. To ale neznamená, že by mládežnické týmy TJ Halenkovice zahálely.

V prosinci 2018 se naše mužstva zúčastnila dvou halových turnajů. Za leden 2019 mají na kontě další jednu turnajovou účast.

V sobotu 8. prosince 2018 se početná halenkovická výprava ve dvou vlnách vydala do Boršic, kam byla pozvána na tradiční zimní turnaj. Halenkovický fotbal reprezentoval tým mladších žáků pod vedením R. Vašíčka a O. Gabrhelíka. Kluci zabojovali a domů přivezli medaile za 2. místo.

V týž den se ve stejné hale představili i naši kluci ze starší přípravky. Mužstvo vedl jeho trenér J. Musil, kterému asistoval hráč A-týmu J. Blažek. Z pěti odehraných zápasů se našim reprezentantům podařilo třikrát zvítězit a vybojovat krásné třetí místo.

Během vánočního volna, konkrétně 27. prosince 2018, se naše starší příprava vypravila do haly v Holešově, kde se odehrál turnaj, který pro kluky připravil fotbalový klub z Ludslavic. Naši hráči, pod vedením trenéra J. Musila, ze šesti zápasů dokázali třikrát zvítězit a obsadili tak 4. místo.

Posledním turnajem s početnou halenkovickou účastí byl opět turnaj v Holešově, který se uskutečnil 13. ledna 2019. Zde

se představily týmy mladší a starší přípravky TJ Halenkovice. Kvalitně obsazený turnaj prověřil dovednosti našich hráčů. Obě dvě mužstva ve svých kategoriích obsadila páté místo. Po chvalu si zaslouží hráči obou týmů. Starší příprava sehrála zajímavá a těžká utkání, ve kterých předvedla kvalitní výkon, konečné páté místo úplně neodráží předvedený fotbal. Na tomto turnaji byly týmy vedeny trenéry J. Musilem, O. Prokopem a J. Štulířem.

Hráčům a trenérům děkujeme za skvělou reprezentaci halenkovické kopané.

Zimní příprava našich dětských týmů začala naplno s novým rokem. Mladé fotbalové naděje se pravidelně schází každé úterý a pátek v tělocvičně ZŠ Halenkovice. Od pátku 25. ledna 2019 jsou každých 14 dní naplánovány tréninkové výjezdy do krásné nové sportovní haly ve Spytihněvi, kde budou probíhat společné tréninky s mládežníky Slovácké Sparty Spytihněv.

TJ Halenkovice ráda přivítá ve svých řadách nové chlapce i slečny, kteří by chtěli hrát nejsuprovější hru – fotbal. Rádi bychom také oslovili dospělé, rodiče dětí, kteří by měli zájem vypomáhat při trénování a organizaci činnosti mládežnických týmů TJ Halenkovice. V případě zájmu kontaktujte vedení TJ.

RJ

SILVESTROVSKÝ FOTBÁLEK

Sportoviště, vybudované v loňském roce u budovy nové školy, rozšiřuje možnost venkovních aktivit i na období zimních měsíců. Halenkovičtí fotbalisté se zde rozloučili s rokem 2018.

Členové A týmu TJ Halenkovice se na umělce sešli odpoledne, v sobotu 30. prosince. Přestože pršelo a bylo mlhavo, možnost zahrát si předsilvestrovský fotbalík využilo 14 hráčů. Po akci bylo pro fotbalisty připraveno drobné občerstvení v Hospodě na hřišti.

O den později, na Silvestra, se na stejném místě sešlo deset pánů ze staré gardy. Se silvestrovským fotbálkem začínali v deset dopoledne a skončili přesně ve dvanáct. Staré gardě počasí vyšlo, bylo slunečno, i když chladno.

Možná, že tato fotbalová setkání zahájila novou tradici – uvidíme za rok. RJ

ZIMNÍ PŘÍPRAVA A TÝMU

V sobotu 16. února 2019 se na umělé trávě v Otrokovicích v rámci přípravného zápasu střetli naši fotbalisté s týmem Částkova. V prvním zápase roku 2019 Halenkovice zvítězily 5:2.

Ve dnech 1.–3. března 2019 se jedenáct našich fotbalistů zúčastnilo soustředění, které proběhlo v Dolním Němčí.

Michal Hutka, který přípravu vedl, se zaměřil na zlepšení fyzické kondice a na zdokonalení práce s míčem. Pro tyto účely naši kluci využívali hřiště s umělým povrchem.

Poslední přípravný zápas před zahájením jarní části sezóny 2018/2019 se odehrál za nádherného slunečného počasí. Mužstvo TJ Halenkovice se v neděli 17. března 2019 v Kudlovicích utkalo v rámci zimní přípravy s místním fotbalovým týmem. Utkání si nenechali ujít ani skalní příznivci našeho týmu, kterých byla kolem hřiště většina. Konečné skóre zápasu 1:4. RJ

A tým poprvé trénoval pod novým osvětlením

Každé úterý a pátek se halenkovické „Áčko“ schází na tréninky v tělocvičně ZŠ Halenkovice. Sněhová nadílka z minulých týdnů zavinila, že k trénování nebylo možné používat sportoviště u nové školy. To vše se změnilo s oblovou, díky které se umělá tráva dala konečně využít. Nově bylo vyzkoušeno osvětlení hrací plochy.

Stožáry s osvětlovacími tělesy významně rozšiřují možnost užívání hřiště, zejména v zimních měsících, kdy se brzy stmívá. Hřiště je osvětleno dostatečně a po celé své ploše.

Ozářené sportoviště přilákalo k exkurzi i několik členů výboru TJ, podívat se přišel také starosta obce, pan Jaromír Blažek, se kterým byla konzultována možnost mírné úpravy směřování světelných kuželů z jednotlivých svítidel tak, aby bylo osvětlení hrací plochy dokonalé. RJ

Všechno nejlepší k devadesátce!

V úterý 5. března 2019 se opět setkali halenkovičtí fotbaloví pamětníci.

Stejně jako v lednu, i tentokrát se setkání změnilo na příjemný večer, který byl zpestřen krátkou návštěvou dvou členů vedení TJ Halenkovice – předsedy Radka Kedruše a ekonoma Jirky Sudolského. Ti přišli bývalé fotbalisty nejen pozdravit, ale hlavně pogratulovat nejstaršímu pamětníkovi halenkovického fotbalového dění, bývalému hráči, panu Josefu Strašákovi, který na začátku března oslavil 90. narozeniny. Členové TJ Halenkovice se přidávají k velké řadě gratulantů a panu Strašákovi do dalších let přejí hodně zdraví, štěstí a optimismu. RJ

ROZLOSOVÁNÍ TJ HELENKOVICE

Muži • III. třída • skupina A • jaro

15. kolo	Halenkovice - Napajedla B	NE	24. 3. 2019	15:00
16. kolo	Spytihněv - Halenkovice	NE	31. 3. 2019	15:00
17. kolo	Halenkovice - Pohořelice	NE	7. 4. 2019	15:30
18. kolo	Doubravy - Halenkovice	NE	14. 4. 2019	15:30
19. kolo	Halenkovice - Zlín SK	NE	21. 4. 2019	16:00
20. kolo	Březůvky - Halenkovice	NE	28. 4. 2019	10:15
21. kolo	Halenkovice - Tečovice B	NE	5. 5. 2019	16:30
22. kolo	Lukov - Halenkovice	SO	11. 5. 2019	16:30
23. kolo	Halenkovice - Žlutava	NE	19. 5. 2019	17:00
24. kolo	Kašava - Halenkovice	NE	26. 5. 2019	17:00
25. kolo	Halenkovice - Březová	NE	2. 6. 2019	17:00
26. kolo	Vizovice - Halenkovice	NE	9. 6. 2019	17:00
14. kolo	Lípa - Halenkovice	NE	16. 6. 2019	10:00

Mladší žáci • jaro

13. kolo	Halenkovice - Zlín FC U11	ST	3. 4. 2019	17:00
14. kolo	Veselá - Halenkovice	ST	10. 4. 2019	17:00
15. kolo	Halenkovice - Tečovice	ST	17. 4. 2019	17:00
16. kolo	Fryšták - Halenkovice	ÚT	23. 4. 2019	16:30
17. kolo	Halenkovice - Štípa	ST	1. 5. 2019	17:00
18. kolo	Kostelec - Halenkovice	SO	11. 5. 2019	10:00
19. kolo	Tlumačov - Halenkovice	SO	18. 5. 2019	15:00
20. kolo	Halenkovice - Spytihněv	ST	22. 5. 2019	17:00
21. kolo	Jaroslavice - Halenkovice	ČT	30. 5. 2019	16:30
22. kolo	Halenkovice - Lukov	ST	5. 6. 2019	17:00
12. kolo	Přiluky - Halenkovice	ST	12. 6. 2019	17:00

Zlatá svatba

Zlatou svatbu – 50 let společného života oslavili manželé **Danuše a Vojtěch Dundálkovi** z Doliny. Sňatek uzavřeli 29. prosince 1968 v Napajedlech.

Pohyb obyvatel v roce 2018

K 31. prosinci 2018 měly Halenkovice 1919 obyvatel, což je o dvanáct více než v roce 2017.

Narodilo se 25 dětí a zemřelo 21 občanů, viz níže.

Přistěhovalo se 43 osob a 35 osob se odstěhovalo.

Na jiné číslo popisné (stěhování v obci) se přehlásilo 24 osob.

Na úřední adrese Halenkovice čp. 76 (adresa obecního úřadu) je evidováno 67 osob.

Cizinců je u nás celkem dvacet, což je o tři více než vloni, z toho má v obci jedenáct trvalý pobyt a devět je s pobytem přechodným.

17 občanů změnilo sňatkem svůj stav, ovdovělo 9 a rozvedlo se 6.

V Halenkovících se konalo šest svatebních obřadů: v lese na Hradské, na modelářském letišti na Vrchovici, v kostele sv. Josefa, na louce na Dřínové a dva v obřadní síni na obecním úřadě.

V obci bylo k tomuto datu deset osob starších 90 let: Stanislav Švub (90), Anna Kuřínová (90), Františka Jurčíková (90), Zdeněk Strašák (90), Zdeněk Štěpánek (90), Oldřiška Šenkyříková (91), Marie Cibulková (92), Marie Vičánková (92), Jiřina Bezlojová (95), Karel Žák (96). Všechna data z evidence obyvatel jsou platná k 31. prosinci 2018.

Narození v roce 2018

Leden

Jiří Opavský, Dědina

Únor

Jakub Krčmář, Záhumení
Štěpánka Musilová, Zádřínové

Březen

Michal Planý, Břehy
Matyáš Sobek, Obecnice
Rozárie Ševčíková, Dřínová

Duben

Jindřich Lapčík, Zádřínové

Květen

Gabriela Gajdošíková, Pláňavy
Zuzana Zapletalová, Obecnice

Červen

Matěj Vydra, Zádřínové
Petr Šalášek, Katernice
Jiří Snopek, Záhumení

Červenec

Šimon Juřena, Pláňavy
Eliška Juřenová, Pláňavy
Martin Lhotský, Svaté
William Hudeček, Dolní Kržle

Srpen

Amálie Pilnajová, Pláňavy
Eliška Lucie Trvajová, Hradská
Elen Štěpaníková, Lipové

Září

Kristian Adamec, Zlámanec
Hynek Gabrhelík, Kopec

Listopad

Liliana Talašová, Dolina
Sofie Talašová, Dolina
Theodor Skácel, Dolina
Albert Pokorný, Záhumení

BLAHOPŘEJEME

Krásné jubileum **95. let** oslavila v říjnu loňského roku paní **Jiřina Bezlojová** z Kopce, která v současnosti žije v domově pro seniory v Otrokovicích.

Krásné jubileum **90. let** oslavil v měsíci březnu pan **Josef Strašák** z Katernic.

Úmrtí

Vlastimila Hrabalová • 20. 3. 2018 • Zádřínové
Vladislav Kadlčák • 21. 4. 2018 • Dolina
Irena Juřenová • 22. 4. 2018 • Záhumení
Božena Tatárková • 4. 5. 2018 • Pláňavy
Milan Kedruš • 25. 6. 2018 • Dolina
Jiří Dundálek • 1. 7. 2018 • Lipové
Jiří Pišl • 5. 7. 2018 • Hradská
Božena Adamcová • 14. 7. 2018 • Dolina
Josef Kurtin • 20. 8. 2018 • Zádřínové
Milada Gajdošíková • 4. 10. 2018 • Pláňavy
Jaroslav Gajdošík • 12. 10. 2018 • Pláňavy
Václav Duba • 13. 10. 2018 • Katernice
Jaroslav Tomašík • 15. 10. 2018 • Kopec
Petr Gabrhelík • 22. 10. 2018 • Svaté
Jindřich Trvaj • 25. 10. 2018 • Svaté
Marie Krkošková • 2. 11. 2018 • Dolina
Eliška Smetanová • 22. 11. 2018 • Dolina
Jaroslav Ulica • 2. 12. 2018 • Katernice
Božena Čapková • 8. 12. 2018 • Zlámanec
Ludmila Čevorová • 8. 12. 2018 • Zemanové
Marie Holásková • 25. 12. 2018 • Dolina

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

V sobotu 9. března 2019 jsme na obecním úřadě v Halenkovících do života přivítali naše nejmenší děti. Pozvání na tuto malou slavnost přijali: **Hana a Vít Gabrhelíkovi se synem Hynkem** (foto č. 1), **Lucia Minaříková a Martin Talaš s dcerami Lilianou a Sofií** (foto č. 2), **Lucie Fritscherová a Jakub Skácel se synem Theodorem** (foto č. 3), **Hana Kašpárková a Martin Pokorný se synem Albertem** (foto č. 4).

Pěkný program plný básniček, písniček a tanečků předvedly děti z mateřské školy a zákyně základní školy. Program nacvičily pod vedením paní učitelky Černochové a Čechové. O hudební doprovod se postarala paní Zuzana Šalášková. Pozdravit novorozené děti přišli také příbuzní a přátelé rodičů.

Přejeme malým občánkům i jejich rodičům pevné zdraví, hodně štěstí a spokojenosti.

Bohdana Blažková, matrikářka

PRVNÍ OBČÁNEK

Prvním miminkem s trvalým pobyt v Halenkovících, narozeným v roce 2019 je **Dominik Kučera** z Doliny. Narodil se Michaela Kučerové a Pavlu Kozákovi v pátek 25. ledna 2019 ve zlínské porodnici. Vážil 3,09 kg a měřil 50 cm. Doma na něho čekali sourozenci Aneta, Michal, Jan. Přejeme celé rodince hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

Kulturní a společenské akce

30. 4. 2019 / úterý
Pálení čarodějnic

12. 5. 2019 / neděle
Halenkovická pouť

25. 5. 2019 / sobota
Výlet do pohádky

8. 6. 2019 / sobota
Model air show

18. 6. 2019 / úterý
Akademie ZŠ – 2. stupeň
(4.–9. r. a slavnostní rozloučení s 9. r.)

22. 6. 2019 / sobota
Oslava 100 let.
Pořádá TJ Halenkovice.

V kulturním a společenském přehledu může docházet ke změnám! Aktualizace údajů probíhá na webových stránkách obce a v kabelové televizi na stanici Infokanál Halenkovice.

BLAHOPŘEJEME**Leden****50 let**

Blanka Kaňovská, Dolina 663

55 letRostislav Kocián, Pláňavy 437
Vratislav Skácel, Kopec 15**60 let**Eva Čevelová, Járky 323
Miroslav Vlk, Zádřinové 314**70 let**Anna Režná, Záhumení 580
Svatava Navrátilová, PhD., Kržle 490**75 let**Rostislav Očadlík, Dolina 582
Ludmila Benková, Zádřinové 348**Únor****55 let**

Svatopluk Mišurec, Pláňavy 76

65 let

Anna Krkošková, Kopec 659

70 letBožena Chytilová, Kopec 12
Jiřina Kociánová, Pláňavy 405**75 let**

Marie Kašková, Katernice 123

80 let

Václav Marholt, Záhumení 565

85 let

Františka Režná, Katernice 125

Březen**50 let**

Ing. Milan Koutný, Katernice 150

55 let

Ing. František Brázdil, Pláňavy 644

60 let

Dana Kašíková, Svaté 253

70 let

František Vojáček, Horní Kržle 371

75 let

Josef Hrbáček, Dolina 192

80 letFrantišek Gabryš, Záhumení 571
Marie Gabrielová, Obecnice 407**90 let**

Josef Strašák, Katernice 140

Duben**50 let**

Petr Pavelka, Zádřinové 640

55 letJitka Strnková, Zemanové e.117
Miroslav Chaloupka, Katernice 158
Marie Zatloukalová, Pláňavy 671
Stanislav Plšek, Záhumení 611**60 let**

Jiří Velech, Kopec 633

65 let

Jaroslav Grebeníček, Pláňavy 162

70 letJaroslav Čagánek, Zádřinové 69
Pavel Čagánek, Pláňavy 563**75 let**Anna Masařová, Pláňavy 107
Miroslav Šavara, Dolina 524

**K významnému jubileu
Vám upřímně
blahopřejeme.
Do dalších let přejeme
pevné zdraví, štěstí,
pohodu a mnoho
spokojenosti ve Vašem
osobním i profesním
životě.**

Bohdana Blažková,
matrikářka**OBSAH**

Beseda s nejstaršími halenkovickými fotbalisty	2
Ples sportovců	14
MŠ	16
ZŠ	18
Vánoční besídka	22

Ples v barvách trikolory	25
Knihovna	28
Co je „magič“ a k čemu slouží?	30
Zahrádkáři	38
Sport	41

Uzávěrka 91. čísla je k 31. 7. 2019 – zprávy za období 9. 3. 2019 až 31. 7. 2019, zajímavosti a pozvánky na další kulturní a společenské dění zasílejte nejpozději k tomuto datu na adresu: zpravodaj@halenkovice.cz.